Číslo 2
Ročník Červen
Rok 2016

Turské noviny

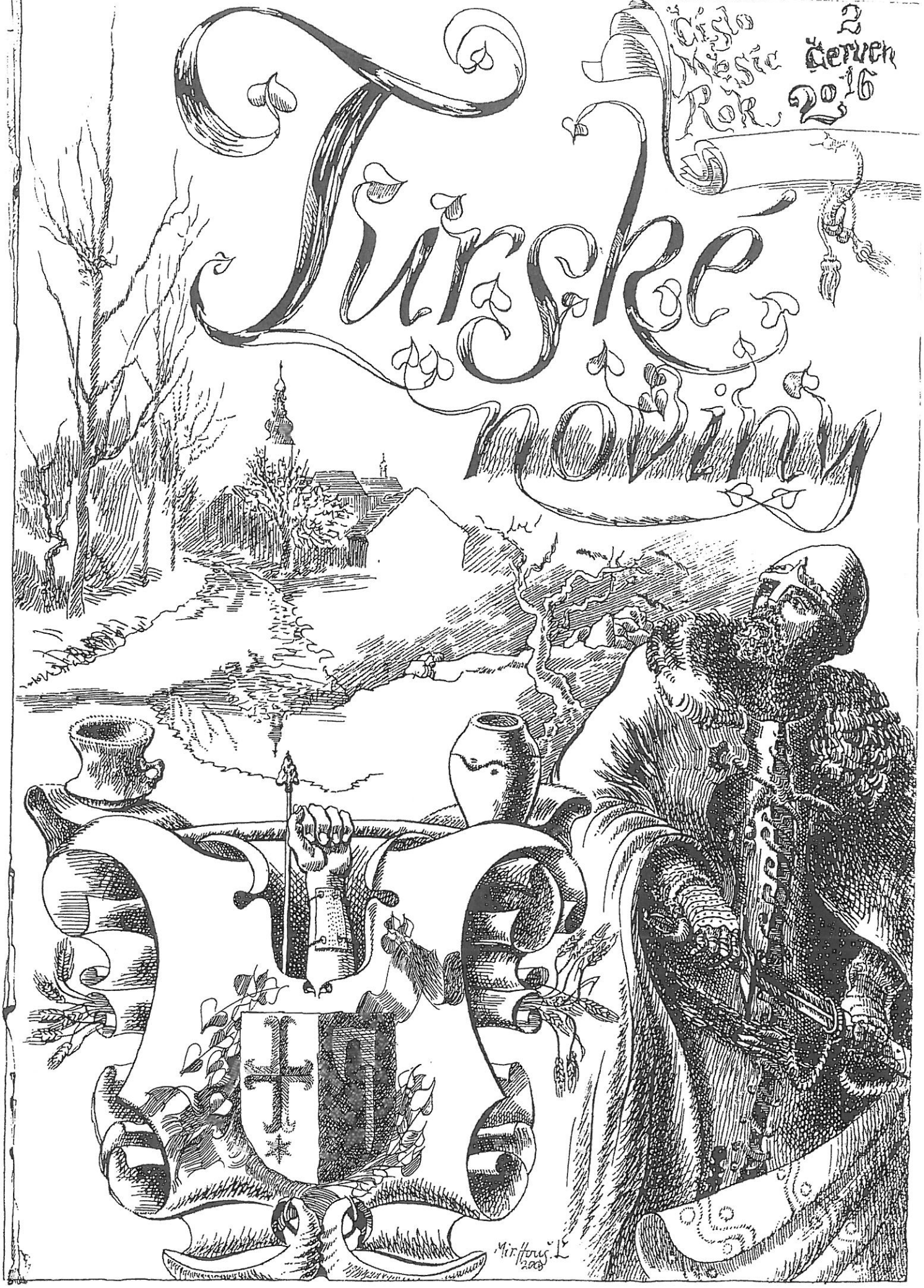

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ NAJDETE:

SLOVO STAROSTY 2
LETNÍ DNY 2
INFORMACE OÚ 4
JARNÍ ÚKLID 4
SPOLEČENSKÁ RUBRIKA 4
VĚŽNÍ HODINY TURSKÉHO KOSTELA 4
JAK TŘÍDÍME 4
KULTURNÍ KOMISE 5
Z ČINNOSTI OBECNÍ POLICIE 5
ŽIJÍ MEZI NÁMI 6
CO NOVÉHO VE ŠKOLCE 7
ZPRÁVY ZE ZŠ 7
ZŠ TURSKO PŘIJME 8
TURSKÝ FOTBAL 8
RYBÁŘSKÝ SPOLEK STUDÁNKA 9
ČTVRTEČNÍ POSEZENÍ 9
ČARODĚJKY V TURSKU 9
VZHŮRU DO ZOO 10
DĚTSKÝ DEN 11
Z OBECNÍCH KRONIK 12
VÝLET NA ČESKÉ STŘEDOHOŘÍ 15
TERÉNNÍ PEČOVATELSKÁ SLUŽBA 16
S CYKLOHRÁČKEM NA VÝLET 17
LÉČEBNÁ METODA ZEN SHIATSU 18
PODĚKOVÁNÍ 19
INZERCE 20

Turské noviny ▮ Vydává obec Tursko ▮ Vedoucí redakční rady: Jana Martínková ▮ Za obsahovou správnost zodpovídají autoři příspěvků ▮ Gramatická korektura: pí. Jana Martínková ▮ Uzávěrka tohoto čísla: 1. 6. 2016 Uzávěrka příštího čísla: 1. 9. 2016 včetně ▮ Náklad 350 ks E–mail: starosta@tursko.cz, sekretarka@tursko.cz, dotazy@tursko.cz ▮ Telefon: 315 786 023, Fax: 315 786 023 Adresa: obec Tursko, 252 65 Tursko, **www.tursko.cz**

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, vážení čtenáři Turských novin, blíží se konec školního roku a s ním pro školáky vysněné prázdniny. Věřím, že i většina z Vás se na toto období těší a v rámci možností si jej příjemně prožije. Pro nás začátek prázdnin znamená start pro splnění nejdůležitějšího úkolu, který před námi stojí, a to je půdní vestavba a rozšíření kapacity žáků v budově Základní školy Tursko.

Termín dokončení je koncem srpna, tedy pouhé dva měsíce, aby výuka mohla začít se začátkem školního roku v nových třídách. V těchto dnech proběhlo výběrové řízení na zhotovitele stavby. Vítězem se stala firma Stavební řemesla Zeman s.r.o. Musíme věřit, že se podaří rekonstrukci v daném termínu dokončit. Další letní akcí je oprava chodníků a výměna povrchů Na Parcelách (II.etapa) v ulicích Antonína Dvořáka, Jiráskova a Alšova. Na tuto akci jsme obdrželi z Rozpočtu Středočeského kraje-fondu rozvoje obcí a měst finanční dotaci ve výši 500 000,– Kč.

V letních měsících je také naplánováno vybudování vzduchotechniky v prostorách česlovny v areálu čistírny odpadních vod. Tento měsíc proběhla závěrečná jednání se starosty obcí a společností ROPID ohledně prodloužení několika spojů linky 316 do Kralup nad Vltavou. Při těchto jednáních došlo ke shodě a k tomu, abychom Vás mohli seznámit s novými jízdními řády linky 316, platnými od 1. září letošního roku je ještě třeba schválení Krajského úřadu Středočeského kraje.

V závěru svého příspěvku, bych se rád zmínil o kulturních akcích, které se uskutečnily v první polovině letošního roku. O jejích průběhu a hodnocení se dočtete uvnitř našeho zpravodaje. Vedle několika zajímavých besed a setkání, bych rád připomněl výlet pro děti do ZOO v Ústí nad Labem, pálení čarodějnic, rybářské závody, dětský den a taneční večer s hudební skupinou TYP na fotbalovém hřišti. Myslím, že všechny zmiňované akce měly zdařilý průběh.

Velmi pozitivní je skutečnost, že vzhledem k velké účasti na těchto akcích se nemusíme obávat podobné akce brzy zopakovat. Chtěl bych poděkovat Spolku rybářů, fotbalistů, zastupitelům obce, členům kulturní komise a myslím, že je na místě jmenovitě poděkovat panu Michalu Vernerovi, Františku Znamenáčkovi, Janu Vůjtěchovi a zaměstnancům obecní údržby Vladimíru Hájkovi, Vlastislavu Martínkovi a Janu Hykovi. Přeji Vám pěkně prožité léto.

Václav Vlk – starosta

LETNÍ DNY

Blíží se letní dny a v tomto čase mysl Středoevropanů často začíná obracet svou energii k jihu. K modři jeho oblohy, k vlnám jeho moří, k chutím mediterránní kuchyně a vše je potom zarámováno jasnou a temperamentní povahou jižanů.

Oddá-li se této ideji běžný seveřan nebo Středoevropan, většinou není ve dnech své dovolené zklamán. Ale na jihu probíhá taky jiný život, nejen ten pobřežní, který je v době sezóny maximálně přizpůsoben příchozím turistům, aby co nejvíce naplnil jejich očekávání.

Když se však obrátíte k moři na chvíli zády, vydržíte několik kilometrů stoupat do příkrých hor, pak uvidíte zcela odlišné obrazy. Moře najednou nebude jen ten proužek s vysokou oblohou,

ale váš zrak se propadne někam daleko, takže v podvečer uvidíte někde na horizontu i malá světélka nejrůznějších, většinou rybářských plavidel. Tak trochu si nebudete jisti, jedná-li se opravdu o záblesky lodních světel, nebo pokračuje-li v těch místech středomořské hvězdné nebe.

Já jsem podnikl malý výlet do Itálie asi před měsícem. Podle své loňské skici jsem maloval na skoro dvoumetrové plátno pohled do uličky s nápisem Vico Mazzini, jež je jejím názvem. Dříve se ulice označovaly tak, že na naštukovanou část omítky v bílé barvě vytvořili modrý rámeček s kulatými rohy a do takto vymezené výseče vložili modrá velká písmena názvu. Modrá a bílá, zkušeným cestovatelům připomene bezesporu Řecko. Není to náhoda ani tady, na samém jihu Itálie, neboť byla teritoriem antické Hellas již v jejím archaickém období, tedy v čase, kdy se linuly řecké pověsti ještě přímo z úst Homérových.

Můj obraz nás přivádí do uličky, jejíž základy byly položeny na skalnatý podklad možná již za starých Řeků. Kameny, cihly i masivní tašky (coppe) byly již mnohokrát přerovnány a přestavěny jednak podle potřeb a vkusu obyvatel, jednak po zemských otřesech, které jsou vždy imperativem ke změnám. V této uličce je však již klid.

Tvoří část historického centra, všechny domy mají své majitele, avšak kromě některých sklepů, jež poskytují útočiště místnímu vínu, v nich neperlí smích, nesídlí žal ani všední starosti. Jsou jen místem vzpomínek, jakousi kamennou knihou místních lidí. Ti do detailu vědí, kde si hráli jako děti, kde bydlela jejich babička, kde jaké květiny visely z balkónu, pamatují si mnohé historky a děje, které byly zdramatizovány v těchto kulisách.

Je to zvláštní a charakteristické pro jižní Itálii, kdy jinde žije mysl a srdce a jinde současná realita. Lidé neodešli z těchto míst vlastně z žádných na první pohled závažných důvodů, všechno zavinila jen ta podivná okolnost, že výbušný motor nahradil trpělivé osly a muly, kteří přinášeli a odnášeli touto uličkou vše potřebné. Pro ně to byla vlastně skoro čtyřproudová dálnice. Avšak cesta, která poskytuje místo třem mulám vedle sebe, neotevře již náruč ani nejmenšímu autu. A jestliže je něco charakteristického pro Italy, je to nevyhnutelný vztah k pohybu, k pohybu co nejrychlejšímu, tedy vztah k autům. Velmi málo kdy se potkáte s Italem, který ráno nepije cappuccino a od deseti hodin již jen černou kávu – ristretto, a který nemá, byť alespoň tříkolový automobil. Někdy se říká opuštěným místům místa duchů. Tady však jsou tyto prostory sídlem vzpomínek a zdrojem fantazie.

Mirek Houšť

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

- V prvním týdnu července letošního roku bude změna úředních hodin obecního úřadu. V pondělí 4. července bude zavřeno. Ve čtvrtek 7. července budou úřední hodiny od 8-12 a 13-17 hodin.
- V průběhu měsíců července a srpna bude omezen provoz knihovny, otevřeno bude 13. 7. , 24. 8. , 31. 8.
- Provedený audit k finanční situaci obce Tursko ke dni 31. 12. 2015 o výsledku hospodaření za uplynulé období v souladu se zákonem o účetnictví, nevznesl připomínky.
- Zastupitelstvo obce schválilo závěrečný účet obce a DSO, Od Okoře k Vltavě", který souhlasí s celoročním hospodařením bez výhrad.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

BLAHOPŘEJEME NAŠIM JUBILANTŮM

paní Miloslavě Durďovičové, paní Drahoslavě Novotné, paní Janě Rampírové, paní Haně Vodňanské, paní Jaroslavě Vokůrkové, **a přejeme mnoho štěstí a zdraví do dalších let.**

NOVÍ OBČÁNCI

Vítáme mezi námi Barborku Schmidovou, Rozárku Mazáčovou a Jáchymka Štrance **a přejeme, aby se jim na tomto světě moc a moc líbilo.**

VZPOMÍNÁME

V tomto období nás opustila paní Anna Kubincová, paní Ludmila Hataljaková a pan Karel Vendera. **Čest jejich památce.**

Rodina Venderova děkuje všem za projevenou soustrast.

VĚŽNÍ HODINY TURSKÉHO KOSTELA

Vážení čtenáři,
možná si někteří z Vás již všimli, a ostatní upozorňujeme, že náš kostel se nyní dočkal svých věžních hodin.

VĚŽNÍ HODINY KŘÍŽOVNICKÉMU KOSTELU SV. MARTINA VĚNOVAL PRAŽSKÝ PODNIKATEL, MILOVNÍK UMĚNÍ A HISTORIE, PAN PETR HUSÁK. PO NĚKOLIKA STOLETÍCH TÍM DOKONČIL FASÁDU VĚŽE. S DÍKY ZŮSTÁVAJÍ VŠICHNI, KTERÝM CHRONOMETR POSLOUŽÍ A POTĚŠÍ JE SVOU KRÁSOU. A.D. 2016

Výše stojící text bude umístěn ve vstupním prostoru kostela pod věží a bude navěky připomínat dárce věžních hodin, s kterými počítal již dávný architekt. Rafije svým pohybem budou přispívat k životu obce a zkrášlí památnou stavbu něčím, co ji zároveň přenese do naší doby. Dárce hodin navštěvuje často manžele Houšťovy a při přátelských debatách často zavadili pohledem o barokní věž turského kostela. A protože pan Petr Husák není charakterizován jen svými podnikatelskými úspěchy, ale také tím, že je milovníkem a znalcem umění i historie, považoval tedy za samozřejmé doplnit náš raně barokní kostel poslední tečkou, kterou již nestihli umístit původní budovatelé.

redakce

JAK TŘÍDÍME

Vážení čtenáři,
dnes bych se opět po delší době vrátila k problémům, které nám vznikají při ukládání odpadu. Stejně jako v minulém roce, i v tomto čtvrtletí obec zajistila sběr nebezpečného a nadměrného odpadu. Bohužel však dochází k tomu, že třídění není někdy respektováno, jak by mělo. Ve škarpách před některými nemovitostmi nebo v kontejneru pro nadměrný odpad lze najít

posekanou trávu. Se stejnými nešvary se potýkáme i v případě kontejnerů na tříděný odpad, kde jsme se setkali s tím, že v kontejneru na sklo byl odložen nejen papír, ale dokonce i části počítače. Docela nepochopitelné, zvláště když sběr nebezpečného odpadu se uskutečnil o 14 dní dříve. Dále bych chtěla upozornit, že nemáme možnost likvidovat pneumatiky uložením ani do nebezpečného, natož do nadměrného odpadu. Jisté je, že každý z nás občas využívá vozidlo. Na likvidaci jeho pneumatik prostřednictvím pneuservisu, při jejich průměrné životnosti, vynaložíme pouhých 13 haléřů na den. Tato částka je snad dostupná pro nás všechny. Proč tedy odkládat pneumatiky do kontejneru? Ať si obec poradí.

Již v minulém roce jsme zajistili kontejner na oděvy, určený pro charitativní činnost. Je skoro neuvěřitelné, že i zde občas najdeme pytel se směsným obsahem. Připadá mi to nedůstojné vůči těm, kteří tuto službu využívají. Ne všichni se totiž do situace potřebných dostali vlastním přičiněním. Zároveň bych chtěla požádat, pokud lze v případě papíru a plastů o zmenšení jejich objemu. Mějme na paměti, že i ostatní občané zde chtějí svůj odpad uložit.

Jistě mi dáte za pravdu, že ze strany obce je uděláno maximum pro to, abychom mohli jakýkoli druh odpadu, ovšem vyjma pneumatik, likvidovat. Ať již volbou četnosti svozu směsného odpadu, či možností objednání kontejneru za příznivé ceny, třídícími kontejnery různých druhů nevyjímaje.

Závěrem mi dovolte poděkovat Vám všem, kteří nejste lhostejní ke svému okolí, odpad zodpovědně třídíte a snažíte se o to, aby naše obec byla čistější.

Jana Martínková

KULTURNÍ KOMISE

Kulturní komise se schází pravidelně, aby naplánovala akce, které se konají v určitém období.

23. dubna se uskutečnilo, v zasedací místnosti OÚ, Vítání občánků, kde nám zpříjemnily průběh této slavnostní události děti z MŠ svým krátkým programem. Další akce, která proběhla, byla beseda s ing. Pavlem Kozákem, který se zabývá zkoumáním působení zatím nevysvětlitelných jevů. Tato beseda se uskutečnila v Křížovnické baště.

V sobotu 30. dubna se konalo pálení čarodějnic u místního rybníka. Účast byla hojná a jako obvykle byly vyhlášeny 3 nejlepší masky čarodějnic z řad dětí a taktéž 3 masky z řad dospělých. V sobotu 14. května jsme navštívili naplánovaný výlet do ZOO v Ústí nad Labem. Pro velkou účast byly vypraveny opět dva autobusy. Počasí nám přálo a všem se výlet moc líbil.

Ve čtvrtek 26. května proběhla v Křížovnické baště beseda s Ing. Roberto Mattiello na téma Jižní Afrika a království Lesotho. Krásné a poutavé vyprávění prokládal fotkami a zážitky z této návštěvy. Škoda, že si nenašlo více lidí čas na tuto akci.

V sobotu 4. června proběhl Dětský den na místním fotbalovém hřišti, kde byly pro děti připraveny soutěže s odměnami a pořádná zábava.

Blíží se prázdniny, a tak bych chtěla všem dětem popřát krásné a slunečné prožití těchto dní a ostatním klidné a pohodové dny.

Lánská Ivana

Z ČINNOSTI OBECNÍ POLICIE

Vážení spoluobčané,

strážníci obecní policie se v poslední době potýkají s neukázněnými řidiči, kteří nerespektují zákon č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Následkem toho došlo ke zvýšení dopravních nehod v regionu. Hlavní příčinou těchto dopravních nehod je vysoká rychlost, požívání alkoholických a jiných návykových látek. Vzhledem k této situaci spolupracuje obecní policie s Policií ČR a snaží se tento nešvar potírat.

Chtěl bych též upozornit na skutečnost, že i mnoho cyklistů se dopouští protiprávního jednání, když před jízdou nebo během jízdy požívá zakázané látky. Nemluvě o technickém stavu některých jízdních kol, která nejsou vybavena dle zákonné normy.

Strážníci se nadále zajímají o osoby, které se pohybují po katastrech obcí a konzumací alkoholu porušují obecně závazné vyhlášky. S těmito osobami jde převážně v ruku v ruce i možné páchání trestné činnosti, které je majetkového charakteru.

Chtěl bych opětovně vyzvednout potřebu a účinnost kamerového systému v obcích. Městský kamerový dohlížecí systém je nedílnou součástí zabezpečení veřejného pořádku v obcích. Vím, že někteří občané mají k MKDS výhrady, ale čas opravdu ukázal, že v 21. století je to nutností. Bohužel si musíme uvědomit, že nejen policie se zdokonaluje v technice, ale i osoby, které páchají trestnou činnost. Vzhledem ke své praxi vím, že je to běh na dlouhou trať, ale jak strážníci, tak i policisté, se nehodlají vzdát. Hlavním úkolem je působit preventivně, a to i za pomoci zmiňovaného systému MKDS, a tím tak předcházet možným vznikům kriminálního prostředí. Následně, pokud už dojde k takovému nezákonnému jednání, dopadnout pachatele a usvědčit ho.

Proto žádám občany, aby přispěli ke zvýšení své bezpečnosti tím, že si budou více všímat svého okolí. Pokud zjistí, že v jejich okolí dochází k podezřelému jednání, tedy k páchání trestné činnosti, obrátí se včas na strážníky nebo policisty. Chtěl bych upozornit, že čas je neúprosný a pokud není ve věci dostatečně brzo šetřeno, tak hraje ve prospěch pachatelů protiprávního jednání. Vzhledem k nastávajícímu letnímu období se strážníci opětovně zaměří na kontrolu rekreačních objektů. Dále bych chtěl zmínit možnost nahlášení kontroly nemovitosti v případě odjezdu majitele na delší dobu. Strážníci v rámci běžné hlídkové služby provedou opakovanou kontrolu takové nemovitosti a v případě, že zjistí nějaké skutečnosti, které budou potřeba sdělit majiteli, tak jej budou kontaktovat.

Opětovně se vrátím k dopravě, která velmi zatěžuje infrastrukturu našich obcí. Chtěl bych upozornit občany, že budou častěji potkávat smíšené hlídky policistů a strážníků. Toto opatření má posílit boj při potírání trestné činnosti. Zároveň dochází mezi strážníky a policisty k předávání místní znalosti, která je pro výkon služby velmi důležitá.

Věřím, že si nastávající teplé a slunečné dny užijete v kruhu rodiny a přátel a případné starosti necháte na nás.

vr. prap. Karel Král

ŽIJÍ MEZI NÁMI

Vážení čtenáři,
i dnes pokračujeme v naší rubrice, ve které Vás seznamujeme se známými osobnostmi, které žijí v naší obci nebo jejichž činnost se nějakým způsobem k naší obci váže. V tomto čtvrtletníku Vám představíme **Terezku Bečvářovou**, která se věnuje Agility, což je sport se psy a je hodně úspěšná. Rádi bychom jí touto cestou vyslovili naše uznání a popřáli jí i chlupatým kamarádům mnoho dalších úspěchů.

redakce

BĚHÁME AGILITY

Co je Agility? Agility je zábavná, ale i výchovná činnost psovoda se psem, kde oba tvoří jeden tým. Podle výkonu lze agility provozovat jako rekreační hru, ale i jako vrcholový sport. Je určeno pro psy všech plemen a psovody všech věkových kategorií. Pes bez vodítka a obojku překonává na povel psovoda různé překážky. Ze strany psovoda vyžaduje agility rychlé reakce, promyšlené vedení psa i sportovní výkon při běhu se psem. Psu a psovodu by agility mělo přinášet radost a prohlubovat jejich partnerský vztah. Cílem je, aby psovod se svým psem překonal trať s překážkami ve správném směru a pořadí, bez chyb, a v co nejlepším čase.

Všechno to začalo, když jsme hledali pro dceru pejska do sportu, nadchla nás nejen svou krásou, ale i inteligencí Bearded collie. Tak jsme v inzerátech našli tehdy půl ročního kluka, o kterém jsme dnes přesvědčeni, že je to ten nejlepší parťák a učitel pro naši Terezku. Pokud se chcete něčemu věnovat, je potřeba najít ty správné lidi, dát do toho veškerou snahu, trpělivost a energii, a pak najednou zjistíte, že jste vlastně dál, než jste jen tajně doufali. To vše vás nastartuje a chcete víc. A tak to bylo i s Terezkou a Bárnym.

Začátky nebyly vůbec jednoduché. Bárny si chtěl hrát s ostatními psy, a tak Terezce z parkuru utíkal. Chtělo to hodně trpělivosti, občas zatnout zuby a nenechat na sobě znát, jak je člověk smutný a naštvaný, když se nedaří. Terezka to ale nevzdala, a vlastně jí to dnes přineslo i kurz sebeovládání (to když se jim na parkuru nedaří a ona nesmí Bárnymu dát najevo, že bylo něco špatně). Práce s Bárnym Terezce přinesla i spoustu nových kamarádů, ať už mezi vrstevníky nebo mezi dospěláky, se kterými se musí utkat, pokud chce splnit zkoušku. V Agilitách totiž soutěží dospělí s dětmi dohromady. Zasoutěžit si se sobě rovnými mohou děti pouze na Mistrovství republiky a Mistrovství Evropy a na pár závodech, které jsou výhradně pořádány pro děti a juniory.

Jedním takovým závodem je Terezínský zimní pohár, který druhým rokem pořádala Dana Rusová ze psí školy GODA v krásně zrekonstruované Terezínské jízdárně. Závod se skládá z pěti kol. Běží se vždy jednou za měsíc, kde každý závodník sbírá body z běhů. Běhá se o krásný pohár, který se předává až po pátém kole této soutěže. My jsme se účastnili pouze 4 kol, z toho se Terezka s Bárnym umístila jednou na 1. místě a 2x na místě druhém. Celkově si spolu vybojovali krásný pohár za třetí místo. Měli jsme velkou radost a těšíme se na příští rok.

Terezka se s Bárnym letos poprvé účastnila klubových pracovních soutěží pořádaných Klubem chovatelů Bearded collií ČR. Této soutěže se mohou zúčastnit pouze jedinci plemene Bearded collie s průkazem původu vystaveným nebo registrovaným plemennou knihou FCI, kteří jsou v majetku člena klubu. Jedná se o soutěž dlouhodobého charakteru, kde dle bodovací tabulky vydané klubem, sbírá psovod se svým svěřencem body během celého roku. V květnu 2016, kde se na Klubové výstavě v Mladé Boleslavi vyhlašovaly klubové soutěže Bearded collií za rok 2015, byl Terezce a Bárnymu předán titul 'PRACOVNÍ KLUBOVÝ ŠAMPION', ze kterého máme velkou radost. Další soutěží, které se Terezka u tohoto klubu účastnila, byla soutěž 'Agility Bearded Collie Cup'. Náš tým se umístil na krásném 3.místě. V celkovém hodnocení 'Nejlepší pracovní pes roku 2015' pak uteklo našemu týmu třetí místo jen o pár bodíků. Umístili se tak na krásném 4. místě.

S Bárnym, který je svou veselostí, přátelstvím, krásou a elegancí úplně učebnicovým příkladem plemene Bearded collie, se Terezka snaží uspět ve velkém světě Agilit. Dokázat, že Beardedky jsou výborní sportovci, a že jsou pro děti tou správnou, i když ne úplně jednoduchou volbou. Při zkouškách Agility totiž bojují nejen s rychlými Borderkami, ale i dospěláky, a věřte mi, konkurence je to veliká. O to větší radost máme, když se zadaří a Terezka s naší chlupatou koulí (jak Bárnymu od malička říkáme) doběhne do cíle s rukama nad hlavou a dobrým pocitem, že to spolu zvládli.

Jaké jsou cíle do budoucna? Ve svém věku dvanácti let se Terezka s Bárnym nadále bude účastnit klubových soutěží, kde by ráda znovu poměřila síly mezi dospěláky. Dále v Agilitách splnit postupové zkoušky a reprezentovat s tímto plemenem děti nejen na zkouškách a závodech, ale i Mistrovství České republiky mládeže, a třeba i na Mistrovství Evropy. Ale hlavně být s Bárnym tým a užívat si společné chvíle nejen na parkuru, ale i na společných procházkách. A co jim oběma na závěr popřát? Ať jsou zdraví, a ať je jejich společná cesta úspěšná a plná radosti.

Lucie Bečvářová

CO NOVÉHO VE ŠKOLCE

Po zimních měsících jsme s dětmi přivítali jaro. K velikonočním svátkům děti tvořily, vyráběly a nechybělo ani tradiční barvení vyfouklých vajíček a výzdoba celé školky.

S pohádkou „O Ztraceném beránkovi", k nám 11. 3. 2016 zavítalo divadlo „Lenčiny zpívánky". Po Velikonocích jsme se těšili na „Skupinové Bubnování", hráli jsme na různé druhy bubnů a nejrůznější perkusní nástroje.

Vedl nás zkušený hudebník, který udával rytmus, měnil ho, podněcoval a usměrňoval. Děti bubnovaly, tancovaly a zkusily si zazpívat jako Indiáni, Eskymáci, Filipínci, Aborginiové, Afričané.

V pátek 30. 4. 2016 vypukl „Čarodějnický rej", kdy děti přišly v maskách a užili jsme si celé soutěžně -zábavné dopoledne. Atmosféru nekazily ani paní učitelky, neboť jejich čarodějnické převleky byly naprosto úžasné.

A již máme důležité datum 19. 5. 2016, kdy celá MŠ vyrazila na celodenní výlet do Ekocentra Čapí Hnízdo. Měli jsme zajištěný autobus s bezpečnostními pásy a výborným řidičem – panem Karlem Houdkem, který nás v pohodlí odvezl tam i zpět. Při příjezdu do Ekocentra nás přivítaly lektorky, které se o nás celé dopoledne staraly a provedly nás po celém areálu, jehož součástí je Naučná stezka začínající v Labyrintu Ekocentra a procházející mezi pastvinami hospodářských zvířat a chráněným biotopem, kterou jsme prošli v rámci programu. Program byl přizpůsoben věku dětí a doplněn aktivitami a hrami.

Ekocentrum poskytuje domov hendikepovaným živočichům, kteří z různých důvodů nemohou být vráceni zpět do volné přírody. Nejvíce se dětem líbila liška Eliška, bachyně Růžena a orel Igor. Vybavení celého areálu je promyšleno do detailu pro rodiny s dětmi, školy a školky. Po skončení programu jsme se občerstvili dobrým obědem v bistru U Čápa. Během výletu nám s dětmi pomáhala naše „dobrá duše" – Petra Tydlitátová. Po dobrém obědě jsme relaxovali a plynule přešli do lanového centra, kde se děti náležitě vyřádily. Následovala zpáteční cesta do MŠ a vyzvednutí příjemně unavených dětí rodiči.

V rámci oslav MDD nás navštívil se svým představením „Klaun Fíla", následovaly soutěže a sportovní klání našich dětí. Zajímavý byl i pořad „Dopravní výchova zábavnou formou". S předškoláky si i letos užijeme „Noc ve školce" a mílovými kroky se blíží konec školního roku a s ním i „Zahradní slavnost", na které se rozloučíme s našimi budoucími školáky. A HURÁ NA PRÁZDNINY!!! Krásné prázdniny plné sluníčka všem přeje kolektiv MŠ Tursko.

ZPRÁVY ZE ZŠ

KURZ PRVNÍ POMOCI PRO UČITELE

Během měsíce května se v naší škole uskutečnil kurz první pomoci pro učitele. Během tohoto 8 hodinového kurzu jsme se dozvěděli nové informace a postupy při poskytování první pomoci. Tým čtyř lektorů se na nás opravdu vyřádil. Učili jsme se resuscitaci dospělé osoby i malého dítěte, poskytnutí první pomoci při masivním krvácení, ošetření popáleniny i poskytnutí první pomoci při různých formách záchvatů. Školení bylo velmi interaktivní a občas i psychicky náročné, protože krev, která prýštila z ran školitelů, vypadala jako opravdová. Protože razíme heslo, že štěstí přeje připraveným, jsme připraveni.

ZÁVĚR ŠKOLNÍHO ROKU 2015/2016

Blíží se konec tohoto školního roku. Byl v mnoha ohledech nový. Poprvé se v naší škole vyskytly hned 3 první třídy – tedy I. A, I. B a I. C. Žáci v těchto třídách využili poprvé nové prostory v půdní vestavbě ve škole v Holubicích. Během roku si naši prvňáci užívali výhody nízkého počtu žáků ve třídě. V každé bylo jen 18 dětí. Určitě jim tato výhoda přinesla hodně možností, jak výborně zvládnout náročný vstup do školního vzdělávání. Od druhého ročníku dojde ke spojení našich tří tříd pouze do dvou. Bude to pro mnohé náročná změna, zvyknout si na nové spolužáky i na větší počet dětí ve třídě. Určitě se to všechno během prvních týdnů v novém školním roce podaří.

V příštím školním roce nás čeká opět velký počet budoucích prvňáků. Počet žáků naší školy překročí hranici 150 žáků. Proto se v letošním roce dostavují nové třídy do podkroví ve škole v Tursku. Nás opět čeká velmi náročné skloubení všech rozvrhů, dozorů, přesunů apod. Pro získání informací o organizaci dalšího školního roku proto sledujte web naší školy.

Na závěr školního roku nás čeká ještě spoustu práce. Asi nejdůležitější je vysvědčení. Doufám, že očekávání našich žáků a jejich rodičů budou naplněna k plné spokojenosti.

Přeji všem krásné prožití letních prázdnin, hodně nových zážitků a setkávání se zajímavými lidmi. Přeji všem hodně zdraví a budu se těšit na nový školní rok, který začne 1. 9. 2016 v Tursku od 7:45 a v Holubicích od 8:00.

Renata Vařechová – ředitelka školy

ZÁKLADNÍ ŠKOLA TURSKO

Přijme od 29. 8. 2016 vychovatele/vychovatelku do školní družiny na pobočku v Tursku. Jedná se o plný úvazek nebo částečný úvazek.

Přijme od 22. 8. 2016 kuchařku do školní jídelny – pobočka Holubice. Jedná se o plný úvazek. Finanční ohodnocení dle tarifu.

TURSKÝ FOTBAL

Po vydařeném podzimu, bída. Bohužel musím tento článek začít tím, že jarní část mistrovské soutěže se nám fotbalově vůbec nepovedla. Ještě nám zbývají odehrát dvě utkání, ale ani ty by v případě našich vítězství, nic nezměnily na tom, že jaro bylo katastrofální.

První tři utkání jsme ještě silou vůle vyhráli, ale pak přišlo domácí utkání s Velkými Přílepy, které byly beznadějně poslední a my jsme si vůbec nepřipouštěli, že bychom nemuseli vyhrát. To se ale stalo a my pouze remizovali a to byl ten okamžik, kdy se nám přestalo dařit. Od té doby jsme vyhráli pouze jedno domácí utkání s Černošicemi. Zbylých osm utkání jsme prohráli a rázem jsme se ocitli až na momentálně čtvrtém místě tabulky.

Ani čtvrté místo není samozřejmě vůbec špatné umístění, ale byli bychom alibisty, kdybychom si nepřiznali, že když po odehraných 18 kolech soutěže vedeme tabulku o 12 bodů a nyní jsme až čtvrtí, je něco špatně.

Hodně k tomu přispěl fakt, že na podzim se nám vyhýbala zranění a sestava byla skoro neměnná a ten, kdo někdy hrál fotbal, tak jistě ví, jak je to důležité.

Jaro co se týče zranění je bohužel o něčem jiném. Každé utkání hrajeme v jiné sestavě, a to ještě někteří hrají s velkým sebezapřením.

Špatné výsledky s sebou přinášejí špatnou náladu a zhoršení přístupu některých hráčů k samotným utkáním.

Před novým soutěžním ročníkem, který začne koncem srpna, je nezbytné sehnat alespoň dva fotbalisty, ale opravdu fotbalisty a ne jenom hráče, aby se zvýšila konkurence v mužstvu a někteří si nemysleli, že mají místo v základní sestavě jisté.

4. června se konal na fotbalovém hřišti Den dětí, po kterém od 20:00 hodin následovala námi konaná večerní zábava, kde skvěle hrála k tanci a poslechu skupina Typ. Jak se říká, štěstí přeje připraveným, a to díky počasí, které nám ukázalo svou přívětivou tvář, jsme měli. Naši zábavu navštívilo 378 platících a podle ohlasů i spokojených diváků a tanečníků. Myslím, že

se jednalo o opravdu povedenou akci, za níž je třeba poděkovat všem členům fotbalového sdružení, kteří se na jejím konání podíleli, někteří více, někteří méně a také obecnímu úřadu a hlavně všem jeho pracovníkům technického zabezpečení, panu Hájkovi, Hykovi a Martínkovi.

Blíží se závěr sezóny, a proto bych chtěl touto cestou ještě moc poděkovat panu Janu Vůjtěchovi, který se celý rok skvěle staral o fotbalové hřiště.

Teď už jen hezké a slunečné léto Vám všem, přejí fotbalisté.

Pavel Kačírek

RYBÁŘSKÝ SPOLEK STUDÁNKA

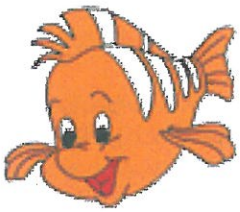

Dobrý den, vážení spoluobčané, začínají nám pomalu letní prázdniny a s tím spojená doba odpočinku. U nás rybářů je to také tak, i u nás je teď období odpočinku a příprav na podzimní práce. Již loni jsme začali s opravou břehu pod Greenem a letos se dodělal břeh celý. Věříme, že se Vám naše úpravy líbí. Krom jiného jsme letos na jaře pořádali, ve spolupráci s obcí, naše tradiční pálení čarodějnic. Dřevo a občerstvení zajišťovala obec a na nás zbylo postavit vatru, zajistit její stavbu a občerstvení pro dospělé. Letošní vatru stavěla především naše mládež, konkrétně Tomáš Cibulka, Tomáš Lánský, Filip Podprocký a Olda Vorel. Akce se velice povedla, dětských masek se sešlo hodně a Vás rodičů také. Počasí nám přálo, proto nezbývá než dodat díky všem za účast.

Na konci května, konkrétně poslední sobotu pořádají rybáři své rybářské závody. Náš rybník je krásný, ale relativně malý, proto je náš limit pro závody stanoven na počet 63 startujících. Letos se sešlo 55 lovících, kteří za závody ulovili celkem 25 kusů kaprů. Vítězem se po dlouhé době nestal nikdo přespolní, ale turský rodák Ivan Fousek, který s délkou bezmála dvou metrů ulovených ryb jednoznačně zvítězil. Bohužel počasí pro rybaření nebylo úplně ideální, proto se i při takovémto počtu lovících a navzdory letošní násadě kapra ulovilo pouze 25 ryb. Naše tradiční zabíjačka, kterou dělal pan Čerňák, byla skvělá a letos se snědla úplně, což svědčí o tom, jak Vám chutnala. Pokud máte zájem o fotky, tak se koukněte na náš web, kde najdete pár fotek. Pro ostatní fotky v průběhu léta zprovozníme odkaz na Rajčeti, kam budeme dodávat veškeré fotky, proto nás sledujte. Za vaši podporu děkují rybáři.

Michal Verner

ČTVRTEČNÍ POSEZENÍ

Tak, jako v minulém období, jsme i nadále pokračovali v našich podvečerních besedách. Na konec března jsme mezi nás pozvali známého publicistu, reportéra a dokumentaristu Stanislava Motla. Z jeho pestré nabídky pořadů bylo skutečně velmi těžké vybírat. Nakonec volba padla na Adinu Mandlovou. Nutno podotknout, že kromě zajímavostí z jejího života a hereckého působení, jsme se dověděli plno informací i o dalších osobnostech filmové branže – Lídě Baarové, Svatopluku Benešovi, Karlu Högerovi, které tzv. „stříbrné plátno" úzce spojovalo.

Velice zajímavé bylo vyprávění o způsobu práce dokumentaristy. Aby byla zajímavá a historicky cenná, znamená jí obětovat veškerý čas, včetně toho osobního. Projít řadu knihoven, prostudovat stovky materiálů z archívů a v neposlední řadě navštívit dosud žijící přátele, popřípadě příbuzné a pamětníky. Pospojovat střípky vzácně získaných informací tak, aby vznikl ucelený a především pravdivý dokument osobnosti či události, který bude zanechán generacím příštím.

Toto vše jsme měli možnost si poslechnout a vlastně to bylo důvodem našeho rozhodnutí v blízké budoucnosti pana Motla znovu oslovit a Vás pozvat na další zajímavé téma.

O necelý měsíc později, rovněž v prostorách Křižovnické bašty, se uskutečnilo další společné setkání, jehož tématem byla oblast, s níž jsme se dosud neseznámili, a to zkoumání paranormálních jevů. Naše pozvání tentokrát přijal p. Ing. Pavel Kozák, který se touto oblastí od počátku 90. let minulého století zabývá. Hlavním tématem bylo propojení zemských a kosmických energií, vzniku energetických bodů, míst, ba celých lokalit a jejich působení na člověka. Rovněž jsme se měli možnost dovědět, kde se tato místa v našem nejbližším okolí nacházejí. Jako velmi silné místo byla uvedena skála v nedalekých Velkých Přílepech, ale i náš blízký Ers a Krliš a magické působení prostor holubické rotundy. Ve vyprávění jsme se dostali i na známé menhiry a dolmeny, ale též na čerpání energií ze starých stromů.

V poslední květnové dekádě jsme se opět vrátili k tradičnímu cestovatelskému tématu, které jsme před rokem zahájili putováním po dalekém severu Aljašky a pokračovali na opačném směru zeměkoule v Austrálii. Bylo rozhodnuto, že na jižní polokouli ještě chvíli zůstaneme a navštívíme kontinent plný ohrožených druhů zvířat a pytláků. Tudíž jako v loňském roce, jsme opět oslovili zkušené cestovatele – manžele Mattiellovy, aby nás provedli Afrikou. Zajímavé vyprávění, doprovázené videoprojekcí, nás seznámilo s historií, geografií, faunou a flórou Jihoafrické republiky a Království Lesotho. Poznali jsme různé kultury, způsoby života a zjistili, že vše je zde podřízeno přírodě a jejím zvířecím obyvatelům. Navštívili jsme Kapský mys a mys Střelkový - nejjižnější bod afrického kontinentu. Na těchto místech jsme prošli národní parky, které se zde nacházejí. Zajímavostí 20° východní délky, právě na tomto mysu Střelkovém, je jakási pomyslná hranice teplého Indického oceánu a chladnějšího Atlantiku, jejichž vody, mající různý odstín, se nikdy nemísí. Po přednášce, ale i během ní nám byla zodpovězena řada dotazů, takže pokud bychom někdy chtěli navštívit tyto končiny, potřebných informací co zařídit, čeho se vyvarovat, bylo dostatek. Přednáška byla nejen zajímavá, informací plno, ale především jsme měli možnost vycítit vlastní pocity a prožitky přednášejícího, které její dojem ještě umocnily. Tudíž doufáme, že v budoucnu nám budou představena další místa matičky Země, jež někteří z nás ještě neznají.

Jana Martínková

ČARODĚJKY V TURSKU

30. duben je po dlouhá léta úzce spjat s dodnes živým lidovým zvykem, neboli pálením čarodějnic, chcete-li též Filipojakubskou nocí

či nocí Valpuržinou. Této noci dala církev přívlastek právě před svátkem apoštolů Filipa a Jakuba. Druhý název je připisován pohanské bohyni magie Valpurze. Přesně o půlnoci mají totiž zlé síly největší moc. Abychom se před nimi ochránili, je nutné mít při sobě květ z kapradí či svěcenou křídu a především zapalovat ohně. Ty jsou prý tou pravou ochranou před čarodějnicemi, které mají rej právě o poslední dubnové půlnoci. Scházejí se na kopcích či křižovatkách a radí se, jak nejlépe škodit. Před ohněm však prchají.

Paradoxem je však dávná podstata obřadu, kterou je ovšem symbolika středověké inkvizice v návaznosti na čarodějnictví. Dnes nikoho z nás nenapadne, že to, co nám působí zábavu, radost a veselí, bylo dříve holou skutečností.

Nicméně my jsme se posunuli od Keltů přes středověk o trochu dále, a tak, jako na jiných místech naší republiky, ale i jiných evropských států, uspořádala kulturní komise a rybářský spolek „Studánka" tradiční pálení čarodějnic. Již od páté odpolední přicházely první čarodějky a čarodějové k místnímu rybníku s připravenou hranicí. O hodinu později nám děti z mateřinky předvedly zajímavé vystoupení.

Než byla v osm zapálena hranice, měla porota dost času, aby vybrala tři nejhezčí čarodějnice nebo čaroděje. Úkol dost složitý, protože všechny byly opravdu krásné. Nakonec volba padla na Vendulku Procházkovou, Rozárku Temniakovou a čaroděje Tomáška Zrubeckého, kteří si domů odnesli figurky čarodějnic.

Již od předloňska se nám začaly objevovat první vlaštovky, neboli dospělé čarodějky. A stejně tak tomu bylo i letos. A že byly skutečně úžasné, i ony si odnesly dárek z cukrárny Mlsárnička manželů Slezákových. Doufejme, že se příští rok jejich řady rozrostou. Než byla zapálena hranice, notně všem vyhládlo, a tak došlo na opékání „buřtíků". Po půl deváté barevná škála hvězdiček rozsvítila nejen oblohu, ale i hladinu rybníka. Čarodějky odletěly, hranice dohasínala a všichni se začali rozcházet domů.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem, kteří se na přípravách podíleli, aby čarovná noc mohla splnit naše tajná přání.

Jana Martínková

foto na:
http://tursko.rajce.idnes.cz/Carodejnice_2016/
uživatelské jméno: rybník
heslo: koště

VZHŮRU DO ZOO

Na druhou květnovou sobotu kulturní komise opět připravila tradiční zájezd pro děti a rodiče. Tentokrát byla vybrána trasa na sever, konkrétně Zoologická zahrada v Ústí nad Labem, kterou jsme dosud nenavštívili. Výlety pro děti mají zcela odlišný charakter než pro dospělé. Ať již zážitkové, či prohlídkové, vše se více méně odehrává venku. S tím tak úzce souvisí otázka počasí. Proto jsme všichni bedlivě sledovali předpovědi počasí televizní i internetové. Ty hlásily na střed týdne počasí o poznání chladnější, s možností přeháněk. Nic z toho se samozřejmě neudálo, celý týden ani kapka, takže vyvstaly obavy, co když se avizované přeháňky přesunou na víkend. Sobota ráno nás však přivítala blankytnou oblohou a svěžím větříkem. No zkrátka ideální „výletní" počasí. Všichni jsme si přáli, aby nám vydrželo po celý den.

Krátce po osmé oba naše autobusy – (bylo nás totiž přes devadesát „účastníků zájezdu"), vyrazily k našemu cíli. Cesta byla celkem klidná, tudíž jsme již před desátou dorazili na místo a naši prohlídku zahájili krmením tuleňů. Terén zahrady je převážně kopcovitý, a tak většina z nás využila možnosti nechat se nahoru vyvézt přistaveným vláčkem. Jeho patnácti minutové intervaly byly celkem příjemné, takže se vyplatilo chvilenku počkat a prohlídku zahájit z horního konce zahrady směrem dolů.

Během ní jsme mohli okolo dvanácté potkat slony na volné procházce po zoo a o dvě hodky později se podívat na ukázku jejich výcviku. Mimo to zde probíhalo několik dalších ukázek krmení orangutanů, surikat, piraní a dalších zvířat. Bylo tedy z čeho si vybrat.

Celkem slušně jsme se mohli posilnit na čtyřech místech s občerstvením a děti, pokud měly energii, si zadovádět na herních prvcích, které byly zabudovány podél prohlídkové trasy. K dispozici byla i možnost zajezdit si na poníkovi, kterou téměř všichni využili.

O půl čtvrté jsme se potkávali u východu a kdo chtěl, měl opět možnost ještě jednou zhlédnout krmení tuleňů, kteří si akci skutečně užívali a nám na oplátku předvedli, co dovedou.

Počasí, které jsme si tak přáli, skutečně vydrželo po celý den a my krátce po čtvrté vyrazili zpět k domovu. Doufáme, že se výlet líbil a budeme se těšit na další, opět za rok.

Jana Martínková

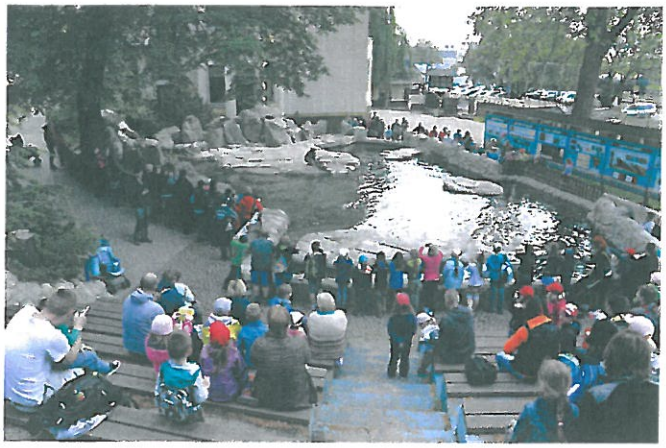

DĚTSKÝ DEN

První červnová sobota vždy tradičně bývá ve znamení oslav Dne dětí. Samozřejmě, že letos tomu nebylo jinak. Kulturní komise ve spolupráci s tělovýchovnou jednotou Sokol Tursko a moderátorem Václavem Matějem Duchkem připravila oslavy na místním fotbalovém hřišti. S přípravami jsme začali již ve čtvrtek, abychom v sobotu dopoledne mohli doladit jen pár drobností. Sobotní ráno nás vzbudilo do mlžného oparu, který se kolem desáté rozplynul a z blankytné oblohy vykouklo sluníčko. Příznivé počasí, které je tak potřebné pro venkovní programy, nám vydrželo skutečně po celý den. Takže co říct. Zkrátka to vyšlo. Krátce po druhé moderátor pan Václav Matěj Duchek oslavy zahájil a provázel programem po celé odpoledne. Na hřišti bylo připraveno šest stanovišť, na kterých se děti mohly vydovádět. Během soutěží na stanovištích došlo i na prohlídky policejního vozu Obecní policie Velké Přílepy. Jejich posádka byla zavalena mnoha dotazy nejen kluků, ale i holčiček. A hlavně ta možnost vyzkoušet si techniku, to prý bylo fakt něco. Tak, jako v minulém roce, i letos nám odpoledne zpříjemnila jízda na poníkovi – kobylce Lauře, kterou vodily Veronika Kubů a Štěpánka Kolínková ze stáje paní Matuškové.

Po soutěžích následovala autogramiáda zpěvaček paní Míši Břízové, Markéty Vágnerové, která uváděla soutěž pohádkových písniček a pana Karla Richarda Marinova, který svůj zpěv doprovázel hrou na harmoniku. Zároveň jsme měli možnost požádat o autogram paní Růženku Havlovou, jednu z aktérek filmu Babovřesky 1. – 3., která sršela vtipem a elánu měla na rozdávání.

Závěrem bych jménem obecního zastupitelstva poděkovala všem, kteří se na přípravách a zajištění programu podíleli a všem účinkujícím: kulturní komisi a členům TJ Sokol Tursko, pracovníkům OÚ a obecní policii. Rovněž panu Václavovi Matějovi Duchkovi a jeho sponzorům – Rádio Kiss 98, Levné knihy cz a Kaufland Slaný, kteří věnovali ceny do balónkové, taneční a pohádkové soutěže. Hezkou dovolenou a dětem krásné prázdniny přeje

Jana Martínková.

Foto na:
http://tursko.rajce.idnes.cz/Detsky_den_Tursko_4._6._2016
uživatelské jméno: **děti**
heslo: **2016**

Jaké byly ceny během r. 1914.

Předmět	Váha neb kus	Cena 1. července	Cena 1. října	Cena 30. pros.	
		K. r.	K. rak.	K. r.	
pšenice	50 kg	13·00–13·5	19–21	42	Uvedená cena
žito	"	10·00–10·5	17–18	34	30. XII.
ječmen	"	9·50–10·5	12–13	28·80	je cena úř.
oves	"	7·40–7·50	10–10·7	20·00	maximální
					za 100 kg.
hrách zelený	50 kg	15–18	18–20	36–41	
mák	"	30–31	31–35	49–52	
řepka	"	— —	16–17	20–22	
kukuřice uher.	"	8–9	12–13	13·20	
		K. rak.	Kor. rak	K. rak.	
mouka:					
pšeničná č. 0.	100 kg	50–51	63–64	70·35	
" č. 1.	"	49–50	61–62	66·15	
" č. 2.	"	48–50	60–62	—	Ceny z 30. XII.
" č. 3.	"	47–48	58–60	—	jsou úřední
" č. 4.	"	46–47	55–60	—	ceny
pšeničná jednotná	"	— —	— —	51·25	maximální,
žitná mouka	"	34–38	54–60	46·00	za 1 kg.
ječná "	"	— —	— —	45·50	
kukuřičná "	"	— —	— —	38·00	
cukr spotř.	100 kg	74	77–78	78–79	
máslo čajové	1 kg	3·80–4·00	4·0–4·60	4·8–5·50	
tvaroh	"	0·60–0·70	0·70–1·00	0·80–1·20	
lůj přep.	"	1·40–1·60	1·70–1·90	1·80–2·00	
sádlo přep.	"	2·80	2·80	3·00–3·50	
vejce čerstvá	1 kopa	4·50–4·70	5·0–7·0	9·0–10·0	
mléko nesbír.	1 l	0·18	0·20	0·30	
sláma stelná	100 kg	5–6	3–5	5–6	
seno I.a	"	11	10	11	

Z obecních kronik

Vážení čtenáři,
nadále pokračujeme v doslovném přepisu našich kronik. V tomto čísle ukončíme válečný rok 1914 a 1915.

VÁLEČNÝ ROK 1914 – 2. ČÁST

President Spojených států Wilson a papež Pius X pokoušeli se zprostředkovati mír, ale nedařilo se jim to a ani Francii. Nadiktováno bylo, by v nedělích vždy po mši hrána a s „nadšením" zapěna byla „Rakouská národní hymna". I bohoslužby a modlitby za vítězství Habsburků byly nařízeny. Nadšení při zpěvu hymny bylo pramalé. Zpívalo jen pár nerozumných dětí a dospělí, dříve než řídící učitel hymnu spustil, honem odešli. Při hymně se odejít nesmělo. Sám farář Václav Jonáš jednou na chodbě panu řídícímu Koníčkovi s úsměvem řekl: "Nemusel byste nás snad po každé bohoslužbě s tou „rakouskou" zdržovat!" „Zákon je zákon"! zněla odpověď. Od té doby velmi často hymna vynechána. Koncem srpna bylo vypověděno už tolik válek, že 740 milionů lidí bylo mezi sebou znepřáteleno. Koncem měsíce téhož zemřel papež Pius X. a 3. září nastolen Benedikt XV.

V září byly zakázány veškeré tance i hlučné zábavy. Prováděn soupis pekařů, kovářů a zámečníků. Hostince, kavárny a zábavné podniky musely se v 11 hodin zavřít. Vydán zákaz zabíjení telat a zřízena komise dohlédací. Komisařem ustanoven pan Josef Chládek z čísla 27. Ceny čaje velmi stouply a čaje byl nedostatek. Nařízeno školám by učitelé s dětmi trhali listí ostružin, je sušili a smíchovské sběrně zasílali. Zásilky byly pro vojsko. Děti naše sebraly a nasušily značné množství.

Od 15. září konala v obci službu nařízená noční hlídka občanská. Služba počínala večer 9. hodinou a trvala do 5 hodin ranní. V Tursku obstarali hlídku tu dobrovolně členové Sokola a hasiči. Ve škole zřízena jejich strážnice. Hlídky trvaly do vánoc. Hlídky byly v těch vesnicích, kde nebyly stanice četnické.

Vypsaných odvodů pro ročníky 1892 - 94 účastnilo se z Turska 23 jinochů a z těch 11. uznáno „tauglich". Za 14 dnů rukovali. K soupisu motorových vozidel zapsáno jedno – byl to motocykl místního učitele. Měl vozidlo za čas odevzdati, ale nestalo se tak, ježto „náhodou" je při jízdě notně poškodil.

V září vypukla na bojišti cholera a zavlečena do vnitrozemí. I v Praze bylo dosti případů. Nařízeno povinné očkování občanstva proti choleře. V říjnu téměř všichni občané dali se místnímu lékaři MUDr. Josefu Fuchsovi očkovati.

V říjnu sdělován soupis saní a též soupis obilí. Povoláni byli domobranci ročník 1890 – 76. Odešlo 20 občanů. Školy vybídnuty by žactvo dělalo „cupaninu" a různé obvazy pro vojenské lazarety.

V listopadu předepsána obci první nucená dodávka obilí státu a sice – 98q žita, 98q pšenice, 52q ovsa, 15q ječmene. Vypsána I. válečná půjčka. Tursko bylo skoupé, upsáno zde malinko, až na nátlak c.k. úřadů obnos se zvětšil. Na nucenou dodávku zvěře ze zdejšího revíru odvedeno úřadům 20 zajíců.

V listopadu řádila ve vojsku i v občanstvu úplavice, na níž tisíce vojínů zhynulo. Omezena byla výroba uzenek v Praze a městech českých. Mezi Rakouskem a Německem zrušeno vývozní clo na obilí, což mělo vbrzku vliv na stoupání cen obilnin. Zemská správní komise nařídila snížení platů učitelstvu, což na reptání občanstva a vlivných činitelů neprovedeno. Nařízeno, že do obchodního chleba se musí přimíchati 20% vařených bramborů. Současně zavedena do obchodů mouka ječná pro vaření i pečení a stanovena na ní cena za 100kg, č. 0 – 52.- K, za č. I – 50.- K, za II. – 42.- K.

V prosinci rozmohl se v městech tyfus a neštovice. Obě epidemie řádily hlavně mezi vojskem v Praze a Brně. Naše obec ušetřena toho. Obec musela poslat 5 mužů práce schopných na kopání zákopů do Srbska. Po půl roce se vrátili.

Rolníci dodali na novou dodávku státní: 62q ječmene, 15q pšenice, 15q žita. Za obilí zaplatil stát mnohem méně než se z volné ruky prodávalo. Brzy na to pak stanoveny císařským nařízením maximální ceny obilí a mouky. Ceny uvedeny dále v zápise.

Druhého prosince oslavovali jsme slavnými službami božími 66. výročí vlády císaře a krále Františka Josefa I. A téhož dne podlehl Bělehrad a padl do rukou Rakušanů. Hned 3. prosince musely zvony chrámové vyzváněti, a to slavnostně, a opět byly slavné bohoslužby. Zanedlouho byli pány Bělehradu opět Srbové a když znovu pak jej obsadilo císařské vojsko, měli jsme nařízenou slavnost novou. Potrpěly si vídeňské úřady na parády i slavnosti.

Po Čechách byli usazováni polští vystěhovalci, v jichž kraji zuřila příšera válečná. Nepřinesli chudáci s sebou, než trochu peřin, šatů a prádla. České obce vycházely bratskému národu polskému, třebas že i mnoho židů s ním se přistěhovalo, velmi srdečně vstříc a hleděly usnadniti, co mohly, krutý život exulantský. Do Turska přišli Poláci až později.

A tak po pěti měsících války nadešly vánoce, svátky míru a pokoje, slavené vždy v dětinské radosti a v hřejivé lásce celým křesťanským světem. Letos byly to dny smutné, plné nejistoty a rozjímání. Bylo málo štědrovečerních stolů v Tursku, kde by některý člen rodiny, otec neb syn, často oba, nechyběl. Více pláče než veselí ozývalo se našimi světničkami, a vzpomínky nesly se daleko přes zasněžené kraje a doly, tam daleko, v kraje cizí, neznámé, na rušné bojiště, kde osoba nám drahá v tu dobu v chladném zákopu neb v širém poli vzpomíná ztraceného, hřejivého domova...Truchlivě zněly turské zvony o půlnoci štědrovečerní, jakoby tlumočily smutnou náladu lidu a jako by i ony vznášely vzdechy do neznáma. Prosily za zastavení barbarského vraždění a vrácení do našich domovů žádaného míru a pokoje.

V době vánoční jakož i novoroční bylo rodinami zasíláno na vojnu tolik darů svým drahým, že přijímání obchodních zásilek a zboží bylo v obou terminech na 5 dnů vždy omezeno a drahami nepřijímáno.

V připojené tabulce lze pozorovati jaké ceny obilí a potravin byly před válkou, pak koncem roku a jaké byly ceny maximální, úředně stanovené.

VÁLEČNÝ ROK 1915

Nový rok, obvyklý den gratulací, byl prvním novým článkem nekonečného, 365 článků dlouhého řetězu běd a utrpení lidstva. V ten první den všichni si vzájemně přáli, by konec bylo všem útrapám a svízelům válečným. Leč netušilo lidstvo, že ještě vícekráte bude novoroční gratulace pronášeti za rachotu děl a třeskotu zbraní.

7. ledna nastoupilo vojenskou povinnost 9 mužů z ročníku 1887 – 90. Budiž zaznamenáno, co tito, jakož i další vojáci museli s sebou na vojnu přinésti. Vyhlášky udávaly: Jest v zájmu každého, aby vzal s sebou pár pevných bot, třeba též střevíce neb opánky, pak teplé vlněné spodní prádlo, teplé šaty /případně vlněnou vestu s rukávy, vlněné nátělníky, svetry, kožichy, teplý zimní plášť apod/., vlněné ponožky neb vlněné onuce, teplou kuklu, nátepníky, vlněné rukavice, přikrývku neb houni, tlumok /baťoh/, rozhodně pak náčiní k jídlu a nádobku. Tyto věci, pokud budou uznávány za dobré, budou zaplaceny. Tyto věci byly žádány proto, že začínal už značný nedostatek některých potřeb, neboť moc továren a řemeslníků nepracovalo pro nedostatek pracovních sil.

Vydáno nařízení, že v hostincích neb kavárnách nesmí býti pečivo na stole, nýbrž uschováno a jen na přání hosta se má kousek podati. Prováděn soupis neodvedených z roč. 1873 – 96 za účelem možného povolání k úkonům válečným. Přísně zakázáno zkrmovati ječmen dobytkem. Císařským výnosem sděleno, že volby do obecního zastupitelstva nebudou se ve válce konati a dosavadní jejich členové povedou záležitosti úřední dále. V naší obci tedy zůstali nadále: Josef Šebek – rolník z č. 31 – starostou, Boh. Matucha – rolník z č. 15 – první radní, Václav Polivka – obchodník z č. 64 – druhý radní. Členové výboru: Dp. Václav Jonáš – farář, Václav Prchal – rolník z č.10, pak Josef Chládek – soukromník z č.27 a František Votava – domkář z č. 7.

V tomto měsíci byla opět hrozná nouze o sůl. V Haliči následkem stálých bojů panoval nevylíčitelný hlad, děsná bída a mor. Též v Podkarpatské Rusi.

V českých zemích rozmohl se skvrnitý tyfus. Stanoveny nově maximální ceny obilí: 100kg pšenice 42.- K rakouských, žita 54.- K, ječmene 28.80 K a ovsa 23.50 K. Do chleba, dle nařízení? Přidávati se začala vedle bramborů mouka kukuřičná. Chleba nabyl žlutavého vzhledu a chuti nevalné.

Za leden a únor dodala obec státu, dle nadiktování: 105 q pšenice, 14 q žita, 50 q ječmene, 20 q ovsa.

Císařským nařízením 24. února zakazuje se veškerý obchod obilím a moukou a všechny zásoby se „uzavírají" pro další státní opatření. Uzávěru podléhají: pšenice, žito, ječmen, kukuřice, oves, krupice, kroupy i krupky a všechna mouka. Nikdo nesmí ničeho prodati, ani darovati, ni zkrmiti. Osoba smí denně jen 240 gramů mouky sníti, v to počítaje krupky neb krupici. Měsíčně smí osoba sníst 7 kg mouky neb výrobků z 9 kg obilí. Koni nesmí se denně dávati ovsa než nejvýš 3 kg. Předepsán i výsev obilí na korec. Každý, kdo má více než 20 kg obilí a mouky, musí zásoby své přihlásiti. Přestupky přísně trestány.

Ve dnech 3. až 5. března pochozí komise v Tursku prvá tohoto druhu, od čísla k číslu prováděla soupis všech obilných a moukových zásob, na jichž zatajení byly ostré tresty. Vše zatajené propadá bez náhrady státu a viník se trestá vězením do jednoho roku. Úředním komisařem pro naši obec ustanovenou učitel Doubravský z Libčic a členy komise místní starosta a první radní. Budiž připomenuto, že „čestné" funkce různých válečných komisařů, byly házeny na krk učitelstvu a tím nesmírně, zvláště české školství trpělo, neboť v takové úřední dny soupisů, jichž bylo plno a plno, musely míti děti prázdno od školy. A v té době bývaly až leckdes třídy spojovány neb bylo mnoho sil učitelských na vojně. Co Rakousku záleželo na kultuře národa Českého? Kde bylo heslo císařovo „Vše pro dítě", jím tak často hlásané? Od tohoto soupisného dne nastalo plno starostí lidem nemajícím polí se zásobováním, ježto kvóta předepsaná a později ještě o 40 gramů mouky zmenšená, nikomu nemohla stačiti, neboť nebylo později dosti ani bramborů, masa, mléka ani rýže. Tu vzniklo tzv. „baťochování", kdy hlavně lidé ze měst zaplavovali venkov, by tajně u známých přikoupili co se koupit dalo. Za takový ranec na zádech nestyděl se ani vysoký úředník, doktor ani žádná milostpaní z Prahy a ráda, třeba měla klobouk na hlavě vesele cupitala s naplněným batohem. A bylo ještě hůře, když v dalších letech museli si měšťané i brambory tajně nosit. Plné rance bývaly do vlaků okénky podávány, ba i pytle bramborů do osobních vagonů se dávaly, k čemuž dveře a úzké chodby vozů nestačily – tady okna lépe posloužila. Čeští železničáři bývali shovívaví, soucitní a lidu potíží nečinili. Ale vládní páni dozvěděli se všechno. V roce 1917 zalarmovali četnictvo k pronásledování a trestání „baťochářů" a železnicím zakazovali tuto dopravu. Ale lid si zase dovedl najíti cesty méně frekventované, aby se z venkova do města dostal a nepadl „škodné" do ruky.

A jako „baťocháři" měli starosti by něco sehnali, tak i venkované, rolníci, měli námahu, by z uzavřeného obilí a mouky něco ukryli, zatajili, jednak pro domácnost svoji, jednak pro známé a strádající. Jen takovému vzájemnému porozumění děkuje náš národ, že tisíce lidí našich nezemřelo ve válečné době hladem a mrazem. Žel, že někteří jednotlivci však využívali nedostatku potravin a tyto pak potřebným lidem za ceny příliš vysoké přenechávali. Měšťáci jmenovalo ony vykořisťovatele „válečnými keťasy". Nemysleme ale, že těmi „keťasy" bývali lidé zámožní. Nacházeli se keťasové ve všech vrstvách lidu a za cenu vysokou prodávali vše možné: mýdlo, omastek, maso, svíčky, látky, obuv tabák atd.

Na jaře 1915 vešly v činnost secí a žňové komise obecní. Dohlédaly na polní práce by včas byly provedeny a vše se oselo. Předsedou komise byl určen Antonín Beneš - st., rolník z č. 16 a členy: Emil Vychodil, rolník z č. 15 a řídící učitel František Koníček. Práce jarní šťastně skončeny. Rolníci měli obstojně koní, neboť za ubylé nakoupili nové.

V červnu vyšel zákaz volného prodeje hovězího dobytka a zřízeny státní nákupny dobytka a nákupny obilí. Vše bylo většinou v rukou Židů.

V červenci vešlo v platnost vydávání chlebenek a moučenek ve městech. U nás v obci počaly se vydávati až 22. srpna. Lístky dostávaly ty rodiny, které neměly zásob. Hned napoprvé se stalo, že chlebenky se rozdaly, ale mouka od zásobovací komise, jejíchž sídlo byly Letky, později pak Zákolany, vůbec nedošla. Nebývalo to žádnou zvláštností, když býval všeobecný nedostatek. Všechny lístky: chlebenky, cukřenky, tabačenky, atd. vydávaly komise zásobovací v jejichž čele byl starosta obce. V Tursku vydávaly se lístky vždy v neděli od 10 hodin do 12 hodin na obecním úřadě. Mlýny byly pod vojenským neb úředním dohledem a mlynář nesměl přijmouti mletivo jen od toho, kdo se na každý dovoz vykázal mlecím lístkem hejtmanstvím vydaným. Na něm bylo vyznačeno, kolik mleč oprávněn je semlíti a doba výstačná. Povolenky mlecí objednával hromadně měsíčně obecní úřad. Jako ve všem, i zde byly přestupky zákona a rolníku často zdařilo se semleti více než povoleno. Někdy se věc nepovedla. Úřady často udělaly prohlídky a někdy na cestě do mlýna, častěji však už ve

mlýně zabavily vše přes míru jsoucí. Za to nedostalo se náhrady a ještě pokuta se platila. Lidé vymysleli si pak různé domácí mlýny, šrotovníky, ba v čase největší bídy, dalších letech, v chudších rodinách i obilí ve hmoždířích tloukli. I zrní z nasbíraných klásků po žních bylo zabavováno a nedbáno, že vlastně ti chudí lidé zachytili k výživě to, co nazmar mělo již přijíti. Mleti smělo se jen tam, kde obci bylo určeno. Tursko mělo vykázané mlýny: Černý Vůl, Okoř, Kováry později pak Kněžívka.

Na žně dostali mnozí vojíni čtrnáctidenní dovolenou i vojsko bylo místy dáno k dispozici, kde chybělo sil mužských. Úroda byla dobrá, ale netěšila, ježto lid věděl, že o jeho živobytí rozhodují úřady a ne lid sám.

V září vydán zákaz nošení trikolor slovanských a nařízeno, že mají obce míti vedle připraveného praporu rakouského také prapor uherský, německý a turecký, by mohly vždy případná vítězství vhodně oslaviti. V ten čas bylo u odvodu 25 mužů ve stáří 37 – 42 let a z nich 11 zase bylo za zbraně schopných uznáno. Odešli za povinností do konce října. Na válečné přízpřeží povoláno 8 párů koní s 5 těžkými vozy.

V říjnu vypsána 2. válečná půjčka na níž obec upsala 5 000.- K rakouských. Byl prováděn soupis tažných psů a vozíků. Byly odvody ročníků 1865 – 72. Odvedeno sedm občanů. Stanoveny maximální ceny bramborů, zákaz je zkrmovati a volně je prodávati. Hejtmanství nařizuje sbírání kaštanů a bukvic pro vepřový dobytek místo bramborů. Doporučuje sbírání lišejníků, jsou prý velmi výživné.

V listopadu provedli úředníci od hejtmanství soupis dojnic a zjišťovali množství nadojeného mléka. Nařízeno sbírati a uschovávati kosti.

V prosinci proveden soupis obilí, sena, slámy, koní a hovězího dobytka, také plachty byly sčítány.

V době předvánoční dostavili se do obce dva četníci z Libčic s udáním, že mají prohlédnout knihy a dopisy místní Tělovýchovné jednoty „SOKOL". Prohlédli tělocvičnu /sál „Na Nové"/ i zápisy a dopisy uložené ve škole u řídícího učitele Koníčka. Nenalezeno nic podezřelého, leč pro formu zabaveny asi čtyři dopisy bezcenné, které pak po čase vráceny jednotě. Že i české četnictvo, jsoucí ve státní službě, s českým lidem cítilo a jak mohlo mu pomáhalo, viděti z toho, že o „nenadálé" prohlídce „Sokola" příkladně, den před tím jednatel spolku se dozvěděl by mohl se na „překvapení" přichystati.

V prosinci trvaly silné mrazy. S koncem roku zas přišly vánoce, svátky to plné kouzla a kdysi plné radosti. Byly tesknější, bolestnější loňských. Již mnoho turských rodin vzpomíná na své drahé v poli, neb v zajetí, s nimiž ani písemného spojení není. Někde myšlenky zalétají za nezvěstným otcem, bratrem, zraněným neb nemocným synem. Nejtesknější ale je u několika už v Tursku rodin, kde jejich miláček, syn nebo otec, dle sdělení úředního, během roku padl neb zemřel na poli bitevním, opuštěn, nepotěšen těmi, po nichž v posledním smrtelném zápase toužil a s jichž jmény na rtech, vydechnuv naposledy, umíral…

Seznam padlých a v poli zemřelých občanů z Turska bude uveřejněn při zakončení válečné kroniky.

V poslední den v roce bylo zdejším „Sokolem a Národní jednotou Pošumavskou" uspořádáno divadelní představení, obsahem k válce se pojící a značný čistý výtěžek zaslán byl do Luže „Válečnému sirotčinci".

VÝLET NA ČESKÉ STŘEDOHOŘÍ

Dlouho jsme nebyli na Milešovce. A protože začátek jednoho z nejkrásnějších měsíců v roce přímo vybízí k výletům, rozhodli jsme se právě pro Milešovku. Spolu s několika kamarády jsme se domluvili na takovém lehkém, příjemném výstupu na nejvyšší vrchol Českého středohoří Milešovku /837 m n.m./. Autem jsme dojeli do Kralup. V pokladně ČD zakoupili lístek do Žimi. Rychlík nás dopravil do Lovosic, náhradní autobusová doprava do Radejčína a osobák do Žimi. Odtud po červené turistické značce krásnou krajinou Českého středohoří, které vzniklo sopečnou činností a je nejmohutnějším projevem této činnosti v Česku. Svou délkou přes 70 km a šířkou cca 25 km tvoří hranici mezi krušnohorskou a středočeskou oblastí. Z hornin převažuje čedič a znělec, z usazenin pískovec a opuka. Díky převýšení Milešovky nad okolní krajinou patří výhled z jejího vrcholu mezi nejpěknější v celých Čechách. Vidět jsou okolní vrcholy Českého středohoří, Děčínský Sněžník, Krušné hory s Klínovcem, Lužické hory, Ještědský hřbet, Jizerské hory a Krkonoše. Lze vidět i Šumavu, Český les a Novohradské hory a výjimečně za extra dobré viditelnosti i vzdálené Alpy. My jsme ale takové štěstí rozhodně neměli.

Při stoupání nelze přehlédnout jednu z nejpěknějších dominant Českého středohoří čedičový kopec Lovoš /570 m n. m./ tyčící se nad Lovosicemi. Z vrcholu hory, nás upoutá nádherný výhled na všechny strany a za dobré viditelnosti i hřeben Krušných hor. V chatě, která patří klubu Českých turistů Lovosice, je možné nejen se občerstvit, ale i přespat a počkat si na nezapomenutelný východ slunce. Ten je zde opravdu nádherný a stojí za to. Strmým a chvílemi strmějším stoupáním se blížíme k místu našeho dnešního výletu. Pod vrcholem je vesnička Bílka s parkovištěm. V půl desáté je zcela přeplněné. Asi jsme neměli sami ten nápad. Nahoru se dostáváme poněkud zpoceni, ale je nám dobře, zvláště když zjistíme, že pivo je dobře vychlazené, kávička voňavá. Ten, kdo nemá svačinu, se může občerstvit v restauraci, která zde vznikla po roce 1989. Vůbec první občerstvovna tu byla v roce 1920. Poté, co vyhořela, zde dlouho nic nebylo. Viditelnost je vcelku dobrá, a tak na vrcholu se daří identifikovat okolní kopce, které jsme většinou kdysi prošli.

Hradišťany /752 m n.m./, druhý nejvyšší vrchol Českého středohoří, na náhorní plošině jsou doposud zřetelné stopy po keltském hradišti, Lipská hora /689 m n.m./, s krásným výhledem do okolí, Košťálov nacházející se nad městečkem Třebenice s muzeem českého granátu. Součástí sbírek jsou i granátové šperky místní šlechtičny Ulriky von Levetzow, poslední lásky básníka Johanna Wolfganga Goetha. Krásná silueta gotického hradu Házmburk s bílou a černou věží je vidět ze všech světových stran. Dále Ovčín /431 m n.m./, ale i velmi zajímavý, hlavně v zimě, Boreč /449 m n.m./. Jeho zajímavost spočívá v tom, že celý vrch je protkán skalními puklinami. V zimě pak nastává zajímavý jev spočívající v tom, že kopec na úpatí nasává studený vzduch z venku, ohřívá se od okolní horniny a o mnoho teplejší je vyfukován zpět nahoře na temeni kopce. Proto, když je tuhá zima, vzniká nádherné, masívní, krajkové ojínění velké části kopce s krásnými rampouchy na porostech, které jsou nad průduchy, kde lze i uprostřed tuhé zimy vidět život. V polovině ledna jsme zde viděli mloka a téměř samozřejmě tu můžeme pozorovat i výskyt rostliny borečky vzácné. Nejlepší čas, kdy Boreč navštívit,

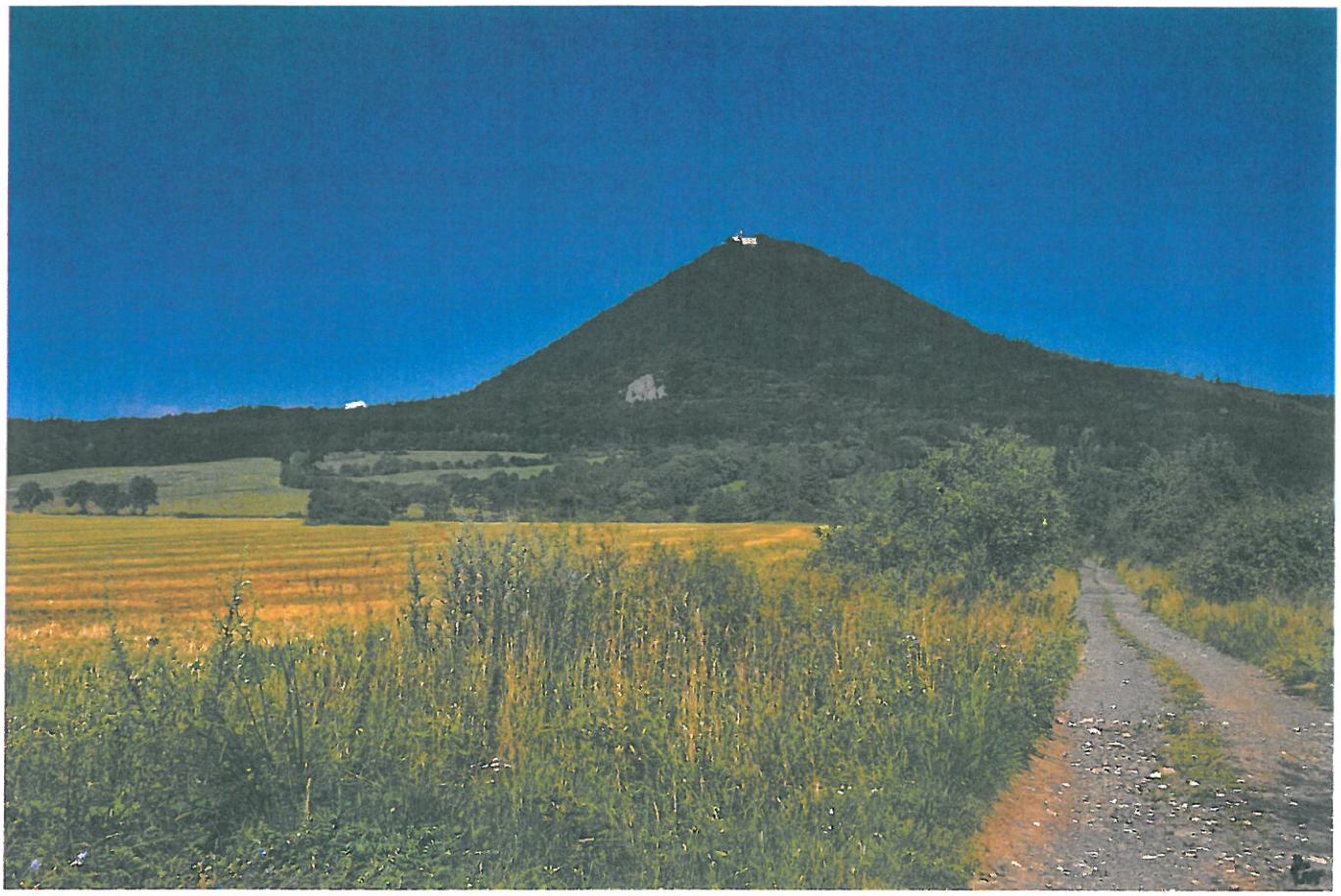

je týden mezi Vánocemi a Novým rokem. Tuhá zima, bez sněhu a pro ten krásný efekt by bylo dobré ještě sluníčko. Potom je to opravdu dokonalé, ale to se nám podařilo pouze jednou.

Milešovka je považována za jednu z největrnějších hor v Česku, bezvětří je tu jen osm dní v roce. Náš výlet rozhodně mezi těch osm dnů nepatřil. Na vrcholu hory v roce 1905 byla zřízena meteorologická stanice. Dnes je zde umístěna stálá telekomunikační služba a meteorologické pracoviště, které je součástí Akademie věd a u něho pak 19 metrů vysoká rozhledna. Za příznivého počasí je rozhledna přístupná veřejnosti. Ti, kteří na Milešovce chtějí přespat, mohou za 10.- Kč použít útulnu. Dolů do Velemína jdeme po modré turistické značce zprvu příkrou a posléze pohodlnou cestou.

Ale teď je květen, tak se radujme z krásné svěží zeleně, luk a strání plných barevných květů, sluníčka a teplíčka. Ve Velemíně bylo dost času na náhradní bus, který nás měl dopravit do Lovosic, a tak jsme ten příjemný den zakončili v motorestu, kde jsme se odměnili a poté se nechali opečovávat českými drahami a dojeli zpět do Kralup. Výlet to nebyl dlouhý /cca 12 km, převýšení 530 m /, ale zato moc pohodový, celý prozářený jarním sluníčkem a provoněný zelenými loukami.

Naďa Pokrupová

TERÉNNÍ PEČOVATELSKÁ SLUŽBA

Kolem nás žije mnoho lidí, kteří nevyhnutelně potřebují pomoc druhých. I přesto, že se jejich blízcí snaží sebevíc, nejsou schopni jim péči poskytnout v plném rozsahu. Tento fakt si déle než tři roky uvědomuje tým terénní pečovatelské služby Kvalitní podzim života, z. ú. se sídlem ve Vestci u Prahy. Paní Lenka Klestilová vybudovala spolehlivý tým pečovatelek a jako ředitelka jde příkladem. Jako podnikavá žena, jejíž empatie nezná mezí, se rozhodla, že se zaměří i na naši lokalitu a druhou základnu terénní pečovatelské služby by mohla vybudovat ve Velkých Přílepech. To by znamenalo, že i o občany v Tursku, pokud by se pobočka zrealizovala a pokud by oni tyto služby potřebovali, by bylo spolehlivě postaráno.

Paní ředitelko, proč právě tady?

Na to je jednoduchá odpověď. Protože naše působnost zahrnuje celou Prahu-západ, přišlo mi jako vhodná volba mít pobočku právě tady. Navíc tady mám sestřenici, která, když jsem ji oslovila, zda by mi pomohla, neváhala a pustila se do příprav se mnou.

Jak si představujete spolupráci v této oblasti?

Oslovili jsme mailem starosty dvaceti obcí, představili jsme se a seznámili je s naším záměrem realizovat pečovatelské služby i tady. V polovině května jsme byli přizvaní na schůzku zástupců obcí, které jsou součástí dobrovolného svazku obcí Mikroregion Od Okoře k Vltavě. Starostové byli za jedno v tom, že terénních pečovatelských služeb je zde opravdu potřeba. To nám potvrdila i Věra Kovářová, poslankyně Parlamentu ČR a bývalá starost-

ka obce Chýně, která se problematikou seniorů sama zabývá již dlouho a má o ní dost podrobný přehled. Okamžitě byla naším nápadem nadšená a nabídla nám pomocnou ruku, pokud bude potřeba. Takové podpory si nesmírně vážíme!

Je něco, co vás nyní trápí?

Od roku 2013 provozujeme tuto službu ve Vestci, získali jsme si tam dobré jméno a věřím, že bychom si ho udrželi a získali i tady. V tuto chvíli opravdu urgentně potřebujeme pečovatelský personál. Věřím, že si i zde v krátké době vybudujeme tým pečovatelů a pečovatelek. Upřednostňujeme uchazeče registrované na Úřadu práce, ale není to podmínka. Potřebovali bychom také zázemí, postačila by malá kancelář s možností využití WC a případně kuchyňky, klidně společné. Protože jsme nezisková organizace, každý výdaj nás velmi zatíží, proto věříme, že najdeme to, co hledáme a náklady budou co nejnižší.

Jaké služby je schopna vaše terénní služba zajistit?

Naší hlavní činností je poskytování služeb u klienta doma, což zahrnuje dohled nad klienty, zajištění stravy, pomoc s osobní hygienou, drobný úklid, donášku nákupů, pomoc s prostorovou orientací, přepravu a doprovod, například k lékaři nebo na úřady, nabízíme také pastorační, spirituální a duchovenskou péči. Díky finanční podpoře Výboru dobré vůle - Nadace Olgy Havlové jsme mohli letos v dubnu uvézt do provozu plánovanou půjčovnu a prodejnu rehabilitačních pomůcek. Také se nám podařilo zrealizovat službu Transport senior, která byla částečně financována Fondem Hejtman a Nadací GCP. Abychom se ale jen nespoléhali na to, co dostaneme, založila jsem v dubnu letošního roku sociální podnik Služby KPŽ s.r.o., který má být finanční podporou neziskové organizace.

Jak může neziskové pečovatelské službě pomoci sociální podnik?

V první řadě je to rozvážka obědů, kterou realizujeme vlastně od počátku vzniku pečovatelské služby. Zatím jsme rozváželi obědy pouze klientům, ale nyní máme možnost oslovit s touto nabídkou i široké spektrum firem, institucí a dalších případných zájemců v dané lokalitě. Nabízíme až 16 jídel za jednotnou cenu 89,– Kč včetně dopravy. Kromě toho poskytujeme také další služby, například stavební práce nebo úklidové služby.

Bez sponzorů to ale stejně nejde. Je těžké je získat?

Není to ani trochu jednoduché. Vloni na podzim jsme oslovili asi sto dvacet společností a přišlo sedm kladných odpovědí. Každé takové pomoci si velmi ceníme, a proto bych nyní ráda jmenovala společnosti, které nám zaslaly dárky pro naše seniory, některé dokonce opakovaně. Ke společnostem Boiron, Pivovar Svijany, Kostelecké uzeniny, Abena, Dr. Popov a Bella Bohemia přibyly ještě Sahneböhm Praha, spol. s r.o., Nekton-Vrňata s.r.o., KBJ VELKOOBCHODY s.r.o. a Dallmayr Vending & Office, k. s. Moc si jich vážíme a hýčkáme si je, protože s takovou velkorysostí se nesetkáváme každý den.

A to vše by mohlo být dostupné i v Tursku?

Přesně tak.

Jak vám může pomoci veřejnost?

Finanční podporu je možné zaslat na náš transparentní účet č. 218167612/0600, dárci obdrží potvrzení o darování, které mohou firmy či podnikatelé uplatnit jako odpočitatelnou položku ve svém daňovém přiznání. Kvalitní podzim života, z.ú. přijímá samozřejmě také věcné dary, popřípadě nás můžete podpořit rovněž běžným nakupováním ve svých oblíbených e-shopech tak, že nákup realizujete přes portál GIVT. Část peněz z vaší útraty bude darována nám, aniž byste platili cokoliv navíc. Bližší informace o nás naleznou občané na našich webových stránkách http://www.kvalitnipodzimzivota.cz.

Redakce

S CYKLOHRÁČKEM NA VÝLET

Všude spousta her, balónků, houpaček, stavebnic a kupa další zábavy – to je Cyklohráček. Tento speciální rodinný výletní vlak přestavěný na velké pojízdné hřiště pro děti, doplněný vozem pro cyklisty, jezdí již třetím rokem o sobotách, nedělích a svátcích až do 30. října dvakrát denně mezi pražským Masarykovým nádražím a Slaným. Jedná se o společný projekt Českých drah, ROPIDu a hlavního města Prahy, který je podle všech dostupných informací celosvětově unikátní.

Cyklohráček má čtyři specifické vozy. Vůz plný her je určen pro starší děti, ve kterém si zahrají deskové hry či karty, nebo si mohou kreslit barevnými křídami na tabuli. Ve voze plném hraček pro nejmenší děti se nachází dětský koutek s houpačkou, stavebnicemi, knížkami a vláčkodráhou. Tento vůz je navíc nízkopodlažní, proto je vhodný především pro rodiče s kočárky. Vůz plný kol je určen cyklistům, kterým umožňuje přepravu více než dvacítky jízdních kol. Využít zde můžete kompresor na huštění pneumatik, sadu lepení nebo základní nářadí pro opravu kola. Novinkou letošní sezóny je pak nový vůz plný balónků, který se za necelé dva měsíce provozu těší čím dál tím větší oblibě. Mimo jiné zde najdete i velkou stavebnici a speciální dřevěné hry na stěnách, se kterými si poradí jen ti nejzručnější.

V Cyklohráčku se o všechny děti, a samozřejmě i o všechny ostatní cestující, starají tzv. hrajvedoucí, od kterých si můžete zapůjčit figurky a kostku pro různé deskové hry nebo karty na Prší, Žolíky, Černého Petra a Kvarteto. Poradí Vám s pravidly her, děti obdrží malý dárek na památku, turisté mapku okolí železniční tratě s místy na výlety, cyklisté cyklomapu a reflexní pásek. Nejvíce se jezdí z Prahy do Noutonic, odkud se vyráží na nedalekou zříceninu hradu Okoř. Můžete se ale také vydat na bývalé hradiště v Budči, daleko to není ani do Zooparku v obci Zájezd. Pokud jste zdatnější, lze dojít až do Buštěhradu s jeho křivolatými uličkami. Ve Slaném se můžete vydat na Cestu za zlatým pokladem nebo využít spoustu slevových kuponů na návštěvu zdejší cukrárny, restaurace, vlastivědného muzea či aquaparku. Nutno podotknout, že tyto kupony jsou platné jen s razítkem Cyklohráčku, které mají u sebe jen hrajvedoucí ve vlaku.

Jak již bylo zmíněno, Cyklohráček vyráží na svou trať vždy o víkendech a svátcích, a to v 9:18 a 13:18 hod. z Prahy Masarykova nádraží a zpět ze Slaného vyjíždí v 11:16 a 17:16 hod. Cestou zastavuje v pražských Bubnech, Dejvicích, Veleslavíně a Ruzyni, dále pak jede přes Hostivici, Tuchoměřice a Zákolany. Každou poslední odpolední sobotu v měsíci navíc zavítá až do Zlonic na návštěvu zdejšího železničního muzea.

Co se týče jízdného, tak ve vlaku platí běžný tarif Českých drah i tarif Pražské integrované dopravy, takže lze využít jak předplatní časové kupony, tak i jízdenky pro jednotlivou jízdu. Konečná stanice Slaný je zařazena v pátém tarifním pásmu, Zlonice pak v šestém. Více informací naleznete na www.cyklohracek.cz. Tým Cyklohráčku se těší na Vaši návštěvu!

LÉČEBNÁ METODA ZEN SHIATSU

Vážení čtenáři,
vítejte u první části povídání o alternativní léčebné metodě Zen shiatsu.

Zen shiatsu je japonské ošetření meridiánových drah na základě tradiční čínské medicíny s důrazem na celkovou harmonizaci těla i duše, léčebný efekt a psychickou očistu s ohledem na individuální příběh každého klienta. Jeho cílem je tedy navozovat a podporovat procesy přirozeného sebeuzdravování, stavu pohody a zdraví a osobnostního růstu, a udržovat tak zdraví skrze vyrovnávání energetického systému jedince. Zen shiatsu rovněž napomáhá lepšímu a intenzivnějšímu vnímání vlastního těla i emocí. Skrze dotyk a vzájemný hluboký kontakt terapeuta a klienta dokáže tato technika otevřít cestu k hlubšímu spojení sebe sama, se svými pocity, nejen fyzickými ale také emočními. Dokáže postupně odbalovat naše emoce i tělesné projevy kousek po kousku, jako když loupeme cibuli a my pak můžeme daleko lépe vnímat sami sebe, své reakce a postoje.

Základní popis a teorii máme za sebou a teď se můžeme podívat na to, jak se nám může Zen Shiatsu hodit v každodenním životě.

Díky tomu, že budeme lépe spojeni sami se sebou, budeme se také lépe orientovat ve vlastních reakcích - proč mi někdo je příjemný a jiného zase nemůžu vystát, proč mi nedělá dobře, když na mě šéf tlačí s časovým harmonogramem anebo naopak, proč jsem nejvýkonnější až když mi teče do bot? Proč mi nedělá dobře česnek, zatímco jiní se s ním ládují tam a zpět? Krom toho tímto hlubším vnímáním svých pocitů a rozpoložení si budeme moci daleko častěji pomoci sami např. v oblasti zdraví. Žádná nemoc či ataka nevzniká jen tak, „z ničeho nic". Vše má svůj průběh a první příznaky toho, že je něco špatně, přicházejí postupně, daleko dříve, než nemoc udeří naplno. A pokud se je podaří zachytit včas, můžeme si ušetřit např. pár dnů slušné chřipky, týden až dva opravdu intenzivní žaludeční nebo žlučníkové koliky, ale také můžeme předejít i závažnějším stavům, jako je třeba infarkt. A abychom poznali příznaky v takto brzké fázi, je potřeba znát velmi dobře své tělo i svou mysl...

A jakým způsobem tedy shiatsu pracuje? Co mohu očekávat od takového setkání se shiatsu terapeutem?

Shiatsu není běžnou ošetřovací pasivní metodou, jako např. klasická či sportovní masáž, kdy sebou plácneme na lehátko a čekáme, že nám masér pomůže od všech našich bolístek. Shiatsu terapeut se ještě předtím, než na klienta položí své ruce, zajímá o celkový obraz vašeho zdraví, života i psychického rozpoložení. Terapeut ví, že bolavá záda, migrény či sekání v kříži má daleko hlubší podstatu a kořeny, než jen den intenzivní práce na zahradě či na počítači. Že primární příčina našich potíží leží někde jinde, často hlouběji v našem těle a v našich emocích.

Při ošetření se pracuje na celém těle, nejen na inkriminované „bolavé" části, zpracovávají se nejen svaly a šlachy, ale také, a to zejména, akupunkturní dráhy, procházející celým tělem. Avšak u Zen shiatsu na rozdíl od akupunktury nedochází k invazivnímu zásahu do těla pomocí jehliček, ale k přikládání dlaní či prstů a vyvíjení vhodného tlaku na postižená místa, tedy k akupresuře. Přestože je shiatsu relativně mladá disciplína, která svou definitivní podobu dostala v období 20. let 20. století v Japonsku, opírá se o poznatky a praxi tradiční čínské medicíny praktikující již po dobu 5000 let, které jsou stěžejní pro práci s tělem a psychikou klienta. Vždy se rovněž bere zřetel na individualitu jednotlivých klientů, ke každému přistupujeme v rámci shiatsu s ohledem na jeho stáří, zdravotní a jiné problémy, strachy atd. Existují i zdravotní stavy, kdy se ošetření shiatsu nedoporučuje - např. první trimestr těhotenství, kolísavý krevní tlak, aj. Pokud si nejste jisti, zda je z hlediska zdravotního shiatsu pro vás vhodná volba, můžete stav konzultovat s terapeutem, lékařem či se informovat na webových stránkách konkrétního terapeuta. Osobně na svých stránkách inzeruji neodporučené zdravotní stavy k ošetřování shiatsu zde: http://www.shiatsu-marci.cz/o-shiatsu.html. Nejen přístup k ošetřování, ale i samotný postup je odlišný od klasických masáží. Při shiatsu nepoužíváme lehátko, klient je zcela oblečen ideálně v pohodlném oděvu, leží na zemi na speciální podložce či futonu a je různě podkládán polštářky a ukládán do poloh tak, aby se mu při ošetření leželo co nejpohodlněji. Ošetření trvá cca 60 min. dle potřeb klienta, někdy může být kratší či delší. Před samotným ošetřením probíhá rozhovor, při prvním setkání se jedná i o dobu až 60 min, jelikož je nutné, aby terapeut získal maximum informací k zdravotnímu stavu klienta, k jeho potřebám a k tomu, co jej akutně i dlouhodobě trápí. Při dalších setkáních pak stačí rozhovor kratší pro zjištění toho, co se u klienta změnilo, nově objevilo atd.

Shiatsu je možné také dle aktuální stavu klienta doplnit o další pomocné metody. Jednou z nich je moxování, užitečný způsob jak intenzivně a hluboce prohřát jednotlivá místa těla, body či zóny či celý průběh akupunkturních drah. Je možné jej použít jak v případě preventivním, zejména v zimním období, tak i k akutnímu stavu prochladnutí. Aplikace probíhá bezbolestně, doutník se na tělo nepokládá, pouze se k danému místu přibližuje tak, aby došlo k prohřátí. Fonoforéza je další doplňková metoda, která napomáhá aktivace samohojících procesů těla, a to díky tónovým vibracím speciálních ladiček o různé frekvenci, dle toho, co je zrovna zapotřebí u klienta řešit.

Další možností je např. Aquahealing, ošetření probíhající v teplém bazéně, které je vhodné jak pro hlubší práci zejména na emoční rovině klienta, tak i u klientů se zatuhlými klouby či svaly, kterým teplá voda tělo nejen prohřeje ale také napomůže k důkladnému uvolnění.

Ať již s doplňkovými metodami či bez nich, shiatsu je technika hodně hluboká a proto shiatsu ošetření nekončí poté, co ode-

jdete od terapeuta domů, ale naopak celý proces doznívá i několik dní poté, kdy můžete na sobě postupně pozorovat nejrůznější změny. Od těch nejzřetelnějších, jako např. že vás přestanou bolet záda na daném místě, či pomine migréna, ale postupně při pravidelném shiatsu ošetřování se budou odkrývat další, hlubší a starší problémy, které se v našem těle i mysli ukládaly a shromažďovaly týdny, měsíce a klidně i roky.

Pro lepší pochopení si vždy představuji, že chci oloupat cibuli. A abych se dostala k tomu šťavnatému zdravému vnitřku, plnému vitamínů a živin, musím se nejdříve zbavit slupek, které ten živý vnitřek sice chrání, ale k jídlu je nevhodný. A tak se postupně zbavuji jedné slupky za druhou, častokrát u toho pláču, někdy se i řízna, ale nakonec se k tomu jádru dostanu. A podobně pracuje shiatsu. Kousek po kousku, od vrchu až dospodu, občas s pláčem nad některými zjištěními, občas s úsměvem ale nezadržitelně k našemu zdravému jádru.

V příští části našeho povídání se podíváme na praktické příklady, jak rozpoznat a následně si pomoci při prvních příznacích různých onemocnění.

Těším se na vás a zároveň uvítám jakékoliv dotazy či připomínky, které můžete zasílat jak do redakce časopisu, tak i na můj mail: marcela.stefanakova@centrum.cz

AEROBIC CLUB - PODĚKOVÁNÍ

Chtěla bych poděkovat trenérce Lence Tydlitátové za její práci s dětmi. Moje dcera Veronika cvičí již druhým rokem pod jejím vedením a pod vedením dalších trenérek aerobic.

Celý tento klub, který Lenka vybudovala, pojímá tuto volnočasovou aktivitu velmi komplexně. Není to jen o sportu, ale děti jsou vedeny k přátelskému a pozitivnímu přístupu ke svým kamarádkám a ke sportovnímu fair play chování. Trenérky zajímá i zdravý životní styl dětí, jejich školní výsledky. Klub pořádá i další doprovodné akce, pro rodiče zejména velice vítané prázdninové docházecí tábory a letos i týdenní trénink v Plzni. Jsem velmi ráda, že obec Tursko takovou osobnost jako je Lenka má. Pro rodiče, kteří nemohou svoje děti převážet na sportovní kroužky jinam, je takováto aktivita blízko obce velkým přínosem. V Tursku bohužel není tělocvična, proto Lenka vychází dětem z Turska vstříc i tím, že děti vyzvedává z družiny a převáží je na tréninky do Holubic v době, kdy se rodiče nemohou z práce uvolnit a děti vyzvedávat. Sport dětem prospívá po všech stránkách, formuje jejich osobnost a je možnou prevencí i pro rizikové faktory, se kterými se společnost potýká. Obec Tursko v poslední době udělala hodně práce pro děti, zejména rozšířením kapacity školky, rekonstrukcí hřišť a také se pracuje na přestavbě školy. Další pozornost v jejich záslužné práci bych jako rodič ráda viděla i v úsilí pokusit se vybudovat v obci tělocvičnu. Nejde jen o aerobic, ale tělocvična by našla využití i pro další aktivity, jako je fotbal či akce obce, kterých je také dost.

Přeji Lence a jejímu klubu hodně úspěchů v jejich další činnosti.

Petra Zabranská

BAREVNÝ TISK
2,50 Kč/A4

AKCE

Cena bez DPH

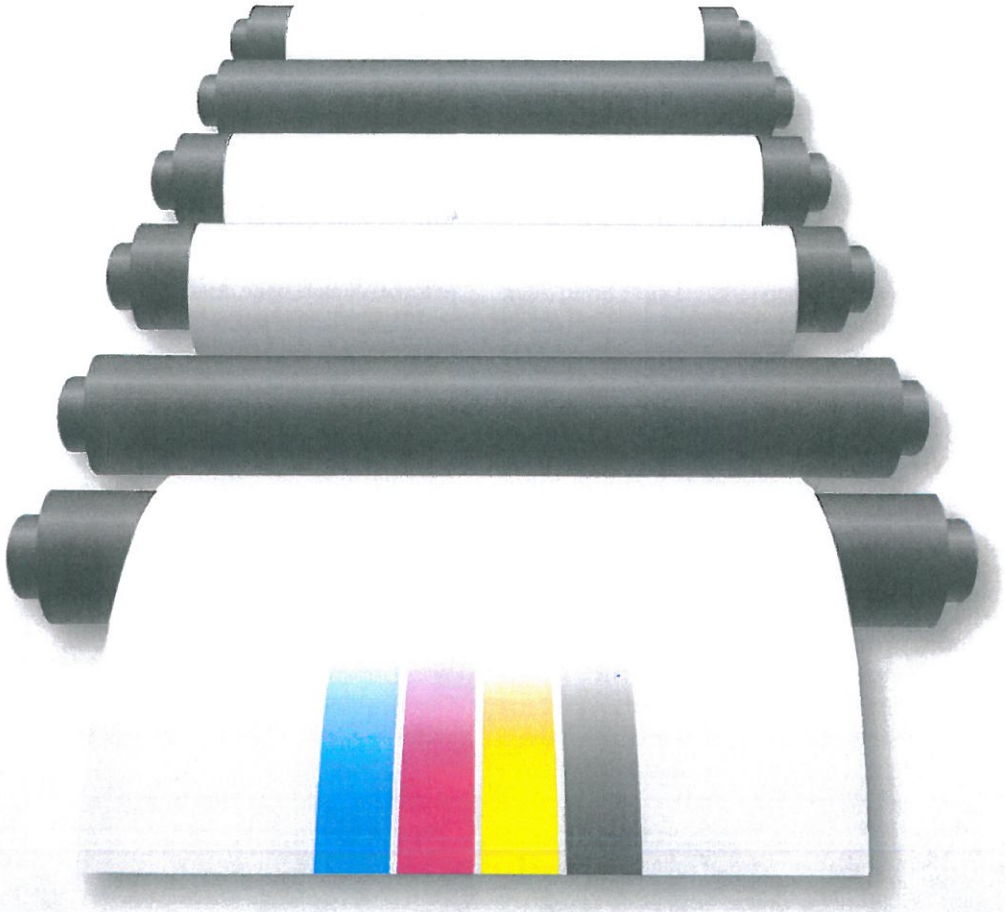

Brandejsovo náměstí 1219/1 | Praha-Suchdol
tel. 220 920 621 | obchod@powerprint.cz
otevírací doba po–čt 8–18 (pá do 17 hodin)

Platí od 100 ks A4
Dodání 3 pracovní dny

powerprint